ANUL X No. 2917 — Ediţia de seară — MARŢI 19 AUGUST, 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ şi se plătesc înainte:
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Şase lunĭ 15 „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereştĭ Romîne de cuĭŭ străin în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administraţia ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 1.
„ „ IV-a . . . . „ 2.
Le un mare număr de liniĭ se fac reducţiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia — PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administraţia — PASAGIUL BĂNCEĬ NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Regele şi partidele

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

Regele şi partidele

Ziceam alaltăierĭ că, din punctul de vedere al ţăreĭ, ar fi o fericire ca lupta fără de rost dintre aşa zisele partide să înceteze. In adevăr, de îndată ce nu există nicĭ o deosebire între liberalĭ şi conservatorĭ, pentru ce atîta gălăgie, atît războĭ crîncen dat pe cestiunĭ de persoane, atîta vîlvă şi veşnică schimbare în tot aparatul administrativ, judiciar, etc? Şi cu atît maĭ mult partidele, zise istorice, la noĭ n'aŭ nicĭ un senz, cu cît la noĭ viaţa politică fiind condusă exclusiv de regele, miniştriĭ nu sînt de cît *ad pompam et ostentationem*, ca decor.

Ni s'ar putea însă spune, că dacă în fond existenţa ambelor partide politice n'are nicĭ un înţeles, totuşĭ ele sînt necesariĭ, ca exercitînd un control unul asupra altuĭa şi împiedicînd ast-fel să nu se facă prea mult răŭ.

Dispărînd cele două partide, contopindu-se în unul singur, se va naşte fatalmente un adevărat partid de opoziţie, partidul democratic, care va pune lupta pe tărîmul curat al ideilor. Superioritatea democraţieĭ e tocmaĭ aceasta de a lupta pentru ideĭ, de a nu avea în vedere exclusiv numaĭ guvernul, şi din a'şĭ face o glorie a nu fi ministeriabilă, de cît în mod firesc, de jos în sus, prin ajutorul maselor şi împinsă de ele spre cucerirea putereĭ politice.

Aceasta ar clarifica mult situaţiunea. Lupta de persoane ar înceta şi ar începe o luptă pe tema principiilor. Ea va deveni mult maĭ superioară şi maĭ demnă de un stat civilizat.

Această limpezire însă nu poate conveni regeluĭ. Cînd una ca aceasta s'ar întîmpla, Coroana nu ar maĭ fi liberă ca acuma. Azĭ regele deţinînd în mînă puterea, avînd de împărţit portofoliĭ, face un fel de mezat. Fie-care îl linguşeşte, îĭ se supune pentru a i se da puterea. Din această luptă între partide, el foloseşte, domneşte în suveran absolut şi de îndată ce uniĭ ĭaŭ prea mult nas, se adresează celor-l'alţĭ carĭ îĭ primesc toate cererile. Cînd ar exista un singur partid de guvernămînt, regele s'ar vedea de odată la discreţiunea acestuĭa. Ar păţi ca un stăpîn care trebuĭe să se servească de slugĭ nărăvite, fiind-că nu găseşte altele. Politicianiĭ, uniţĭ între eĭ, alcătuind un singur partid, sigurĭ de neconcurenţă, ar putea să ridice capul, să facă zile amare regeluĭ. In acest caz el ar trebui să se descopere, să modifice poate chĭar constituţia, în senzul constituţieĭ de fapt şi să fie combătut de partidele şi grupările democratice pe de o parte, ĭar pe de altă parte, să fie lipsit, pînă la un punct, de concursul servil al politicianilor.

O asemenea situaţie nu-ĭ poate conveni. Regele dar face tot ce poate, pentru a menţine aceste două partide, a le învrăjbi şi maĭ mult şi a trăi pe urma acesteĭ duşmăniĭ. Maĭ mult încă, el proĭectează alcătuirea altor grupărĭ, visează crearea unuĭ partid al palatuluĭ, pe care vecĭnic să-l aĭbă în rezervă, la caz de o grevă din partea politicianilor. Teama aceasta îĭ este acum de o cam dată fără motiv. Pe viitor însă, nu se poate şti ce se va întîmpla şi de aceea *el*, ca om cu minte, voĭeşte să nu fie surprins.

Un ultim motiv al regeluĭ de a menţine deosebirea şi lupta între conservatorĭ şi liberalĭ, este şi teama de deşteptarea maselor. Lupta dintre partide dă o iluziune de viaţă politică, zăpăceşte spiritele, face posibilă neîntemeĭerea unuĭ partid democratic şi dă speranţă unora, ĭar pe alţiĭ îĭ adoarme.

Cu toate acestea, maĭ de vreme saŭ maĭ tîrziŭ, ceea ce este să se întîmple se va întîmpla. Partidele noastre sînt prea uzate, oamenĭ politicĭ de seamă nu maĭ avem, guverne durabile nu maĭ sînt şi, din lupta această nebunească şi zăpăcită, nu poate eşi de cît complecta distrugere a celor două partide şi naşterea unuĭ singur, regalist şi reacţionar, faţă de aspiraţiunile ţăreĭ către democraţie, aspiraţiunĭ carĭ tind a se concretiza într'un partid de sine stătător şi bazat pe principiile carĭ frămîntă lumea modernă.

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Nou serviciu poliţienesc

De cînd a început goana în potriva bicicliştilor, bieţilor gardiştĭ le-a eşit limba de un cot. Aleargă să prindă pe contravenienţĭ şi în tot-d'auna ajung ca şi jandarmiĭ luĭ Offenbach.

In faţa unuĭ asemenea insucces şi în faţa clopotelor carĭ îl năucesc, D. prefect de poliţie, înainte de-a pleca în concediŭ, a pus bazele unuĭ noŭ serviciŭ poliţienesc: *hengherii*. La fie-care colţ de stradă, unul din aceştĭ poliţiştĭ înarmaţĭ cu funia tradiţională şi cu laţul ştiut, se aţine ca să'l arunce în gîtul contravenienţilor.

Cu ac st chip Caton cel înţelept crede că va repurta victoria în potriva bicicliştilor. Se zice chĭar că şi-a gravat ca blazon o prăjină de hengher cu inscripţia: *in hoc signo vinces!*

Periplizon.

Revoluţia armenească

Interviewul nostru.—Revoluţiunĭ şi turburărĭ. — Armeniĭ şi politica europeană.

Cetitori noştri aŭ luat cunoştinţă de mişcarea armenească, din interviewul ce 'l-a avut unul din redactoriĭ noştri cu un fruntaş al revoluţiuneĭ armeneştĭ. Este greŭ se pătrunzĭ adevăratele cauze adîncĭ ale revoluţiuneĭ armene, de oare-ce avem puţine lucrărĭ ştiinţifice asupra actualeĭ situaţiunĭ a Armenilor. La suprafaţă, revoluţiunea aceasta ni se prezintă ca o răzvrătire naţională şi religioasă.

*

Armeniĭ se află de secole în robie. In părţĭ eĭ aŭ avut soarta evreilor. S'aŭ răspîndit pe toată suprafaţa pămîntuluĭ, 'şĭ-aŭ însuşit ideile, felul de a gîndi, limba şi obiceĭurile popoarelor printre carĭ s'aŭ stabilit, aŭ suferit multă vreme apăsarea acestor popoare, dar s'aŭ deosebit în ceva de poporul evreŭ: o parte dintr'înşiĭ aŭ rămas în ţară, în patrie. Şi din această ţară porneşte acum buna veste a mîntuireĭ.

E clar că o bună seamă dintre Armenĭ, stabiliţĭ în Europa, nu maĭ simţeşte, nu maĭ poate simţĭ cu fraţiĭ din Armenia.

*

La început Armeniĭ revoluţionarĭ neexperimentaţĭ, aŭ trebuit să treacă prin acea şcoală, prin care aŭ trecut toţĭ revoluţionarĭ. S'aŭ dedat la micĭ excese carĭ trebuĭaŭ să înlăture cîte va persoane, darĭ carĭ aŭ avut ca urmare acele măcelurĭ groaznice, pe carĭ Europa — spre ruşinea acestuĭ veac — le-a privit fără a mişca un soldat din loc, fără a încerca o presiune maĭ serioasă asupra sultanuluĭ. Dacă Armeniĭ ar vroi să urmeze pe această cale, eĭ ar fi nişte utopiştĭ primejdioşĭ pentru neamul căruĭa doresc să-ĭ facă bine.

*

Acest lucru Armeniĭ par a'l fi priceput. Fruntaşiĭ mişcăreĭ s'aŭ ridicat la o concepţie maĭ ştiinţifică a lucrurilor, s'aŭ pus să judece lucrurile maĭ rece, şi aŭ constatat că este de nevoĭe, ca să ţie cont de constelaţiunea politică a Europeĭ, de situaţiunea internă şi externă a Turcieĭ, în acţiunea lor. O lovitură dată la timp neoportun strică ceea ce o acţiune bună a putut să folosească mişcăreĭ timp de anĭ de zile. De aceea, cu drept cuvînt, Armeniĭ s'aŭ gîndit să studieze mereŭ situaţiunea, şi să dea atuncĭ lovitura decisivă, cînd această situaţiune va fi maĭ încordată.

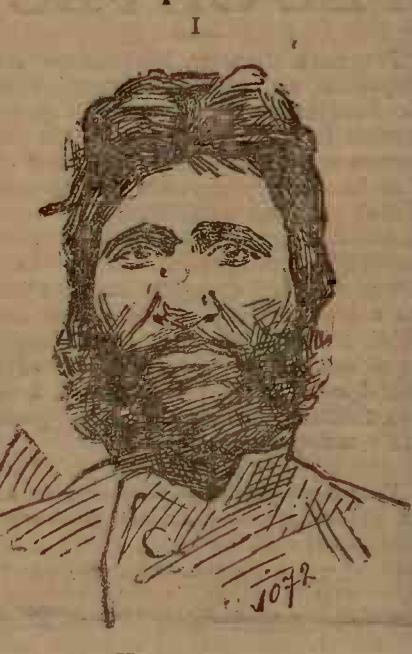
Momentul nu este însă acum propice pentru o lovitură. Turcia e astă-zĭ puternică. Ea a recîştigat mult din prestigiul eĭ, şi ultimele victoriĭ militare şi diplomatice aŭ ridicat aşa de mult diapazonul conştiinţeĭ naţionale a Turcilor, în cît aceştĭa se gîndesc chĭar şi la o mişcare panislamistă care să acapareze pînă şi Nord-Estul Indieĭ.

Armeniĭ să lucreze decĭ acum pentru a fi pregătiţĭ cînd ceasul dezrobireĭ va suna. Sclăvia nu poate fi fără de sfîrşit şi să sperăm că sîngele armenesc, care a curs pe străzile Constantinopoluluĭ, nu va fi curs zadarnic, că dintr'însul va răsări libertatea.

Gal.

Antropometrie

I

— Vezĭ col. VI-a —

Ca explicaţie la cele publicate în coloana a şasea a acestuĭ număr, dăm aci tipul luĭ Iancu Nicolae, zis şi Iancu Ghiţă, care excelează în arta de a'şĭ schimba faţa.

Iancu Nicolae este un criminal de maĭ multe orĭ recidivist, care a fost urmărit de justiţie pentru multe crime şi delicte, precum: furturĭ, omorurĭ etc.

Prima dată cînd a fost prins şi fotografiat era cu părul mare şi cu barbă. Urmărit pentru a doua oară după această fotografie, era cu neputinţă să'l găseştĭ. Criminalul se transformase aşa cum îl reprezentăm în gravura II.

Antropometrie

II

— Vezĭ coloana VI-a —

Cine ar crede că această gravură a noastră reprezintă pe acelaş Iancu Nicolae, zis şi Iancu Ghiţă.

De astă dată, criminalul are părul scurt, poartă barba rasă, ĭar mustăţile, carĭ altă dată lăsaŭ să se vadă buza superioară, o acoperă cu totul pe aceasta.

Poliţia, se'nţelege, ar fi putut să caute mult şi bine cu fotografia eĭ de altă dată pe primejdiosul criminal, dacă într'o bună zi nu l'ar fi prins asupra unuĭ noŭ fapt, şi n'ar fi constatat după ce'l depusese, că hoţul prins fără barbă este identic cu Iancu Nicolae, omul cu barba şi părul stufos.

Scăpat din închisoare însă, Iancu rezervă poliţieĭ surpriza No. III.

O anchetă indispensabilă

Am scris acum cîte-va săptămînĭ în privinţa acuzaţiunilor ce se aduceaŭ D-luĭ maior Marian din geniŭ, relativ la maltratarea maĭ multor soldaţĭ în staţia Gropenĭ.

Acuzaţiunea era făcută de o damă, care pretinde a fi fost de faţă cînd serjentul-major Măcărescu bătea pe soldaţĭ cu trăgătorile de la caĭ.

D-l maior Marian a venit la redacţie şi ne-a declarat că tot ce se spune în potriva-ĭ, sînt pure calomniĭ şi că este victima unor răĭ-voitorĭ.

Am declarat D-luĭ maior Marian că în adevăr e posibil ca lucrurile să fie aşa şi că în acest caz, numirea uneĭ anchete se impune, tocmaĭ pentru a 'l spăla de această gravă acuzaţiune.

De atuncĭ a trecut atîta timp şi nu am auzit să se fi făcut vre-o anchetă. Faptul este regretabil. Ministrul de războiŭ ar trebui să se gîndească bine că aicĭ stă în joc reputaţia unuĭ ofiţer superior şi că nu este drept ca el să nu se poată disculpa. Cît despre noĭ, adversarĭ aĭ brutalităţeĭ în viaţa militară ca şi în cea ţivilă, am fi foarte fericiţĭ, dacă am putea să ne convingem că ne-am făcut involuntar ecoul uneĭ acuzaţiunĭ nedrepte, şi ne-am grăbi să dăm ofiţeruluĭ învinuit toate satisfacţiunile posibile. Cine ar putea să-l justifice şi să-l acuze de cît o anchetă imparţială? Ar fi dar de dorit ca ea să se facă şi cît maĭ în grabă, atît în interesul ofiţeruluĭ, cît şi al adevăruluĭ şi al armateĭ romîne.

Sfinx.

DIN CARNET

Neglijenţele D-luĭ Chiru

Serviciul telefonic între Bucureştĭ şi provincie a ajuns cu desăvîrşire impracticabil.

Orĭ de cîte orĭ cineva voeşte să vorbĭască cu Sinaia orĭ cu Galaţĭ, primeşte vecĭnicul răspuns că linia este deranjată, şi dacă are deja fericirea să fie pus în legătură cu aceste oraşe, nu poate auzi nimic din cele ce i se telefonează d'acolo

La reclamaţiunile persoanelor, carĭ sînt ast-fel puse în imposibilitate de a comunica prin telefon cu oraşele din provincie, diriginţiĭ de oficiŭ răspund că eĭ n'aŭ nicĭ o vină, de oare ce nu există fire telefonice speciale, ci se uzează de acele telegrafice.

Intr'adevăr, diriginţiĭ de oficiŭ n'aŭ nicĭ o vină, ci D. Chiru, directorul poştelor şi telegrafelor, căruĭa i s'a reclamat în nenumărate rîndurĭ contra serviciuluĭ telefonic, ar trebui să ĭa măsurĭ pentru ca să se remedieze răul.

Persoane competinte în ast-fel de lucrărĭ ne asigură că numaĭ înlocuirea firelor actuale prin sîrme de aramă, ar putea pune telefonul în stare bună. D. Chiru ştie aceasta, şi totuşĭ nu ĭa absolut nicĭ o măsură.

Maĭ mult încă, abonaţiĭ plătesc regulat abonamentele lor, dar de cîte orĭ voesc să vorbească, primesc vecĭnic acelaşĭ răspuns că linia este întreruptă.

M.

Spionĭ bulgarĭ în Romînia

Guvernul bulgar nu se lasă cu nicĭ un preţ de politica sa neprietenească faţă de Romînia.

Pe fie-care zi primim ştirĭ despre nouĭ încercărĭ bulgăreştĭ de a agita în Dobrogea saŭ de a spiona starea armateĭ şi poziţiunile noastre.

Prinţul Ferdinand, însoţit de primul săŭ ministru D. Stoiloff, a fost la Sinaia, s'a sărutat cu regele Carol şi cu toate astea spionĭ bulgăreştĭ trec continuu în Romînia.

Spioniĭ la Corabia

Un cetăţean din Corabia ne scrie că foarte des se văd prin acel oraş jandarmĭ bulgarĭ.

Şi dacă acest simplu fapt poate să însemneze ceva, este un altul care fără îndoĭală însemnează foarte mult.

Maĭ zilele trecute s'a văzut prin Corabia un Bulgar îmbrăcat în uniformă de caporal de jandarmĭ şi urmat de un sergent de jandarmĭ. Caporalul nu avea sabie.

Ce s'a observat însă? Sergentul sta zmirna înaintea caporaluluĭ şi orĭ de cîte orĭ acesta îĭ adresa cuvîntul, sergentul răspundea luîndu-şĭ poziţia reglementară.

Acest fapt dovedeşte că caporalul era un ofiţer deghizat.

Uniĭ cetăţenĭ, intrigaţĭ de acest fapt, aŭ urmărit pe pretinşiĭ jandarmĭ bulgarĭ şi s'aŭ convins că aveaŭ de aface cu un ofiţer de stat-major, care nota poziţiunile, numele satelor, etc.

La alte puncte

La alte puncte din judeţele Romanaţĭ şi Dolj, de asemenea trec continuu spionĭ bulgăreştĭ.

Aceştĭa profită de relaţiunile pe care le aŭ locuitoriĭ din satele bulgăreştĭ cu Romîniĭ din satele vecine.

Bulgariĭ se interesează de situaţia drumurilor din ţară şi de aceea a satelor.

Spioniĭ aceştĭa fac tot felul de întrebărĭ ţăranilor noştri.

Agenţiĭ bulgăreştĭ se schimbă continuu şi fie-care nu stă maĭ mult de 48 de ore în Romînia.

Această măsură este luată de sigur pentru ca, dacă vor fi arestaţĭ uniĭ spionĭ, să nu se poată confisca de cît notele luate în timp de 48 de ore.

Ce fac aĭ noştri

Se pare că guvernul nostru nu ştie nimic despre toate acestea, de oare-ce paza graniţeĭ în aceste părţĭ este nulă.

Pe de altă parte autorităţile comunale şi judeţene nu ĭaŭ absolut nicĭ o măsură ca să-ĭ împiedice pe agenţiĭ bulgarĭ să-şĭ facă spionagiul.

Pentru ce această indiferenţă? De ce nu se ĭaŭ măsurĭ serioase ca să se împiedice trecerea spionilor bulgarĭ în Romînia?

Nu este destul să se ĭa măsurĭ numaĭ la graniţa Dobrogeĭ, trebuĭe să se puĭe peste tot capăt agitaţiunilor şi spionagiuluĭ bulgăresc.

Rep.

Antropometrie

III

— Vezĭ coloana VI-a —

Aci nu maĭ avem afacе nicĭ cu Iancu Nicolae I, nicĭ cu Iancu Nicolae II, ci cu Iancu Nicolae, zis şi Iancu Ghiţă No. III.

Părul bine frezat; poartă favorite, ĭar prin păr văd fire cărunte. După cum se deosebea II de I, aşa se deosebeşte I şi II de III. E un tip cu totul noŭ, şi poliţia chĭar cu ajutorul celor două fotografiĭ precedente cu greŭ l'ar fi putut prinde.

Este un adevărat artist acest criminal, un maestru în prefacerea expresiuneĭ feţeĭ prin ajutorul schimbăreĭ frezureĭ şi a bărbeĭ. Cine ştie dacă scăpat din închisoare, Iancu Nicolae, zis şi Iancu Ghiţă, nu'şĭ-ar schimba încă odată faţa, aşa că toate aceste treĭ fotografiĭ n'ar folosi la prinderea luĭ! Aci însă intervine antropometria care 'l dă de gol.

Jules Verne

Renumit literat francez care, sub o formă fantastică, redă fenomenele natural aşa cum ni le descrie ştiinţa. Acest sistem de a preface ştiinţa în fantastic şi de a vulgariza cu acest chip preceptele ştiinţeĭ, Verne 'l-a aplicat atît în romanele cît şi în dramele sale.

Prima sa carte intitulată „Cincĭ săptămînĭ în balon“, l'a făcut să se abată pe această cale nouă în literatură. Maĭ tîrziŭ a scris „Copiiĭ căpitanuluĭ Grant“ şi maĭ ales „Călătoria în jurul pămîntuluĭ în 80 de zile“, roman prefăcut şi în dramă, şi reprezentat pe scenele cele maĭ marĭ ale Europeĭ, cu un succes fără seamă.

Jules Verne s'a născut la Nantes la 27 Ianuarie 1828 şi a studiat dreptul la Paris. Dăm portretul săŭ aci, cu ocazia apariţiuneĭ volumuluĭ săŭ „Le Chateau des Carpahes“ care tratează despre viaţa Romînilor din munţiĭ Transilvanieĭ.

Inst.

ANTROPOMETRIA

Stabilirea identităţeĭ.—Fotografiile.—Semnalmentele antropometrice.—Serviciul romîn. — Congresul din Berlin.

Se ştie de ce mare interes era pentru justiţie de a determina cu siguranţă identitatea oamenilor carĭ se revoltaŭ contra legeĭ şi carĭ căutaŭ a se sustrage de la acţiunea eĭ.

Facilitatea, cu care un individ comunică azĭ cu altul, repedea deplasare a unuĭ răŭ făcător dintr'o localitate într'alta, în fine dezvoltarea recidiveĭ, acea plagă socială ce merge crescînd în toate ţările, obligă pe justiţie, maĭ mult ca în tot-d'a-una, de a continua cu recăutarea acestor răĭ-făcătorĭ.

In nicĭ un caz stabilirea identităţeĭ nu este reclamată maĭ mult de cît în justiţie, cînd e vorba de a se şti dacă un individ a maĭ fost vre-o dată condamnat saŭ nu, adică dacă e recidivist, şi aşa fiind, aplicarea antropometrieĭ la stabilirea identităţeĭ nu se datoreşte de cît acesteĭ categoriĭ de oamenĭ, pentru carĭ aŭ şi fost create atîtea serviciurĭ antropometrice.

*

Luarea mulagelor în gips ale maxilarelor pe carĭ diferiţĭ dentiştĭ voĭaŭ să o propuĭe pentru criminalĭ, desenurile minuţioase luate de aproape a culoareĭ ochilor nesoţ, propus de Bertillon acum 12 anĭ, mulagul saŭ fotografia urecheĭ, ale căreĭ scobiturĭ şi reliefurĭ prezintă atîtea varietăţĭ individuale, aşa că este cu putinţă să se găsească urechĭ identice, şi foarte puţin schimbate la acelaşĭ individ din copilărie şi pînă la bătrîneţe, luarea anatomieĭ, a semnelor particulare, ca: alunele, negĭ, cicatrice, etc. a impresiunelor degetelor, însemnarea cu feru roşu a condamnaţilor la Romanĭ şi însemnarea la nas la noĭ pe timpul luĭ Mateĭ Basarab, aŭ fost atîtea mijloace, de carĭ justiţia a dispus în trecut, dar carĭ din cauză că nu prezintaseră variaţiunĭ destul de marĭ pentru a putea servi ca bază a uneĭ clasificărĭ, aŭ fost abandonate.

*

Fotografiile aŭ fost pînă aci singurul mijloc de carĭ dispunea justiţia pentru stabilirea identităţeĭ, însă din cauza aglomerăreĭ fotografiilor, căutarea unuĭ individ în masă devenea foarte dificilă, ceva maĭ mult, adăugînd şi facilitatea cu care un individ îşĭ schimbă fizionomia, căutarea era aproape imposibilă.

Sînt criminalĭ carĭ excelează în ceea ce priveşte schimbarea fizionomieĭ şi carĭ ar deştepta gelozia celor maĭ bunĭ tragedianĭ. Pentru ca cetitorul să priceapă maĭ bine aceasta, ajunge să-şĭ arunce ochiĭ asupra celor treĭ gravurĭ pe carĭ le dăm în această pagină. Ele aparţin toate uneĭa şi aceleĭaşĭ persoane, unuĭ criminal recidivist de cea maĭ rea specie, anume Iancu Nicolae, zis şi Iancu Ghiţă. De la o gravură la alta deosebirea e atît de mare, în cît aĭ putea să jurĭ că reprezintă doĭ indivizĭ cu totul deosebiţĭ. Gravurile noastre sînt luate după nişte fotografiĭ făcute din ordinul serviciuluĭ antropometric al Capitaleĭ.

*

După pilda această pe care am citat-o şi care ar putea fi înmulţită la nesfîrşit, cetitoriĭ vor pricepe lesne cît de greŭ se poate prinde un individ urmărit de justiţie, numaĭ cu ajutorul uneĭ fotografiĭ. Abĭa descoperirea semnalmentelor antropometrice a dat chestiuneĭ identităţeĭ un caracter de preciziune cu totul necunoscut pînă aci. Această descoperire a aruncat lumină într'un subiect unde rolul ştiinţeĭ era aproape cu totul stins. Aplicarea foarte ingenioasă şi eminamente utilă a principiilor ştiinţifice a antropometrieĭ, la recăutarea şi stabilirea identităţeĭ răilor făcătorĭ, este opera unuĭ savant francez Alphonse Bertillon, şeful serviciuluĭ antropometric de la prefectura poliţieĭ din Paris.

*

Presa străină, care se ocupă zilnic de progresele ştiinţeĭ, constată că antropometria, ce se practică în Franţa de 15 anĭ, a fost adoptată maĭ de toate statele din Europa şi chiar din cele-l'alte continente ca: Anglia, Elveţia, Olanda, Romînia, Rusia, Suedia, Belgia, Italia, Spania, Tunis, Statele-Unite, Republica Argentina, Insulele engleze etc.

Germania şi Austria aŭ fost ultimele state marĭ carĭ aŭ introdus Bertillonajul. In Germania, unde nimic nu se introduce de fapt, maĭ înainte ca reformele de introdus să fi fost bine studiate şi să fi dat un rezultat satisfăcător, încă de acum 3 anĭ acest serviciŭ funcţiona la ministerul de interne pentru experienţă; ĭar anul trecut guvernul, convingîndu-se de utilitatea luĭ, l-a introdus pe lîngă poliţiile din Berlin şi Hamburg. Utilitatea şi rezultatele vădite ale acestor două serviciurĭ, în Germania, aŭ fost de ajuns pentru a introduce acest serviciŭ în toate oraşele marĭ ale Germanieĭ, pentru care scop un congres a şi avut loc vara acest

la Berlin. Congresul s'a ținut în palatul poliției sub președinția prefectului Von Windheim.

Acest congres convocat din inițiativa prefecturei poliției din Berlin s'a ținut, fiind față reprezentanții tuturor orașelor mari din Germania. Aŭ participat și reprezentanții serviciilor antropometrice din cele-l'alte țări, ca: Austro-Ungaria, Olanda etc. Din România D. Nicolae Minovici, șeful serviciuluĭ nostru antropometric, a participat cu încuviințarea D-luĭ prefect al poliției Capitaleĭ.

Președintele deschide ședința congresuluĭ și după ce urează bună venire membrilor congresuluĭ arată excelentele rezultate date de antropometria și de carĭ a avut ocaziune a se convinge personal prin vizitarea acestuĭ serviciŭ la Paris. După aceasta luă cuvîntul inspectorul afacerilor criminale, Von Hullsen, care a fost însărcinat de guvern să studieze serviciul antropometric la Paris și care arată dezavantagiile pe carĭ le prezintă diferitele metode de pînă acum și în special insuficiența fotografieĭ precum și avantagiile nouluĭ sistem și modul săŭ de funcționare.

*

Judele instructor Frederich Paul (Gerichtsadjunkt) din Littau (Moravia), un mare maĭstru în arta fotografieĭ criminale, luă cuvîntul pentru a arăta avantagiile fotografieĭ în justiție și antropometrie, și tot de odată explică noul aparat fotografic inventat de Bertillon acum cît-va timp. Fotografiile sale prezentate congresuluĭ eraŭ adevărate capo-d'opere. O caluție prea frumoasă a fost dăruită serviciuluĭ nostru antropometric. Acest erudit judecător în urma închidereĭ congresuluĭ a publicat două broșurĭ din carĭ una intitulată Beiträge zur Einführung des antropometrischen Signalimentis Alphonse Bertillons.

Vorbind de semnalmentele antropometrice și descrierea serviciilor din Paris, Rusia și Italia nu maĭ puțin ne făcu onoarea de a reproduce interiorul și diferite fotografiĭ ale serviciuluĭ nostru, precum și clasificările antropometrice prezentate congresuluĭ de D. Nicolae Minovicĭ. Diferitele fotografiĭ de criminalĭ recidiviștĭ, indivizĭ degenerațĭ, și frumoasa colecție de tatuagiurĭ adunate de pe indivizĭ ce aŭ trecut prin serviciul nostru antropometric, aŭ făcut o vie impresie despre activitatea antropometrieĭ în România. Pe timpul acesta D. Nicolae Minovicĭ, lucrînd în institutul de anatomie patologică, aceste lucrurĭ aŭ fost admirate și de către savantul profesor D. dr. Virchow care, ca preș dinte al societățeĭ de antropologie din Berlin, a ținut a prezenta societățeĭ, atît pe D. Minovicĭ, cît și lucrările sale în ședința din 31 Iulie a căruĭ dare de seamă o vedem în jurnalul Vossiche Zeitung, apărut la 3 August.

*

Acest congres, primul de antropometrie, conchide la introducerea serviciuluĭ antropometric în toată Germania și Austria. Cît de mare a fost convingerea congresiștilor că acest mod de urmărire a criminalitățeĭ este eficace, se poate vedea din telegrama adresată D-luĭ Bertillon de către președintele congresuluĭ Von Windheim în aclamațiunile întregeĭ adunărĭ..

Iată conținutul telegrameĭ: „Delegațiĭ Germanieĭ, Austro-Ungarieĭ, Olandeĭ și Românieĭ, întrunițĭ în congres la Berlin, exprimă sentimentele lor de recunoștință și mulțumire întemeetoruluĭ și maestruluĭ procedeuluĭ antropometric, convinșĭ că ingeniosul săŭ sistem este arma cea maĭ eficace contra criminalitățeĭ.

(ss) Von WINDHEIM.

Țara noastră, care a fost una din cele d'întîĭ în introducerea acestuĭ sistem (de 6 anĭ), nu se poate de cît felicita, obiecțiunile și dificultățile, ce le-a întîmpinat acest serviciŭ, sînt astă-zĭ odată maĭ mult dezaprobate, cînd vedem că mișcarea în introducerea luĭ e luată chiar de inițiativa lumeĭ oficiale.

E.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(*Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale*)

Mă deștept la Roman

Soarele scaldă în vesela lumină a dimineței întinsele cîmpiĭ. Un rîŭ: *Moldova*. Il urmăresc cu ochiĭ și cu gîndul. Totul dispare: și militarul guraliv și nul—companionul meŭ de călătorie—și drumul de fier, și oboseala uneĭ noptĭ petrecute în tren. Nu maĭ zăresc de cît un codru înverzit, uriaș, sălbatec. Un foșnet se aude, troznesc copacĭ, duduie pămîntul... un zimbru cu coarnele îndoite, cu nările deschise, cu ochiĭ înfocațĭ, cu capul în piept, fuge turbat... în urma luĭ un cîine trece ca o nălucă... *Molda!* Un sunet de corn... un vînător zboară pe un cal șarg... *Dragoș! Dragoș!* aud codrul răsunînd.

— Vă place așa de mult...

Mă întorc furioasă la importunul călător. Ce folos? Vedenia mea dispăruse și-mĭ arunc ochiĭ cu părere de răŭ pe fereastra deschisă a vagonuluĭ.

Țară dulce și frumoasă,

îmĭ zic, cîte comorĭ de amintirĭ aĭ în sînul tăŭ!

Aĭ fost fermecată, îndrăgită de zînele lumineĭ.

*

Mircești! gingașa glorie a Moldoveĭ, luncile tale vorbesc ca în poveștĭ. Uitat-ațĭ voĭ pe cîntărețul delicat, poetul alintat de soartă, „*veselul Alexandri*" ce știa să vă asculte, albina ce culegea roua și mirosul după florile voastre?

Cîte nu se uĭtă!

*

La Dolhasca multă lume la trenul spre Fălticenĭ. Aflu că în partea loculuĭ sînt pozițiunĭ admirabile, că se fac escursiunĭ încîntătoare, pe la Bicaz în sus, spre Borszeck, saŭ cu pluta pe Bistrița în jos.

Siretul își destinde leneș undele luĭ turburĭ și-mĭ amintește tristul sfîrșit al uneĭa din eroinele romanuluĭ „Astra", scris de o mînă regală.

*

Frumoasă țară, cu un trecut nemuritor, bogată în oamenĭ marĭ, în scriitorĭ iluștrĭ, însă trebuĭe să le știĭ toate astea, amice *Chițibuș*, ca să poțĭ suporta aspectul sordid, dezgustător ce-l aĭ înaintea ochilor la fie-ce gară, în fie-care oraș și care te face să te întrebĭ nedomirit: oare nu maĭ sînt în țara romînească?

Da, da, cu rizicul de a te face să maĭ scoțĭ una din obicĭnuitele tale esclamațiunĭ la adresa mea, nu mă pot opri să nu strig speriată:

Prea mulțĭ ovreĭ! prea mulțĭ!

Alata

CRONICA

Bibliotecĭ

Citeam cu uĭmire erĭ într'o revistă pedagogică franceză că în Franța eraŭ în 1889,—36.326 de bibliotecĭ școlare carĭ reprezentaŭ acțiunea Statuluĭ, a comunelor și a institutorilor. In 1894 ele s'aŭ ridicat la 38.000!

Cine se îndoește oare-cît de mare bine face cititul? „Cartea e marea unealtă de cucerire intelectuală. Ea e petrecerea. E uĭtarea grijilor și a greutăților. E odihna și refugiul contra întărîtărilor nesănătoase din afară. E știința și visul".

Ce se face la noĭ pentru a da această pîine intelectuală celor doritorĭ? Cu ce sînt ajutațĭ să nu uĭte ce aŭ învățat, ceĭ carĭ aŭ fost datĭ la școală și s'aŭ întors la căminurĭ cu puțină știință de a citi? Nimic saŭ aproape nimic. Ceĭ carĭ aŭ rîvnă să citească, daŭ din pungă cîțĭ-va gologanĭ pe la bîlciurĭ, saŭ cînd se duc prin orașe, cumpără istoriĭ de haiducĭ saŭ alte fleacurĭ carĭ le bolnăvesc imaginația, fără a le folosi cu nimic.

Se află în străinătate fel de fel de metoade spre a încuraja trebuința de citire, spre a o mulțumi. In Elveția și Belgia se află bibliotecile ambulante carĭ umblă din sat în sat și pe care satele le schimbă între ele după ce le-aŭ citit. Cărțile carĭ compun aceste bibliotecĭ, sînt alese bine spre a folosi.

Dar se face oare la noĭ alt lucru care tot ar fi ceva și încă mult? Strînge oare învățătorul din sat pe locuitorĭ seara o dată, de două orĭ pe săptămînă ca să le citească și să le explice ce citește prin revistele ce primește? dar primește învățătorul însușĭ vre-o publicație bună? Și dacă nu primește, și dacă nu se află în curent cu ce se face în lume, cu progresele în știință, în agronomie, în tot, atuncĭ ce știe să spună copiilor? Ce face, la ce e bun? Numaĭ să-ĭ învețe papagalicește materia imposibilă din program?

Ce facem ca să înaintăm? A trecut vremea glumelor. Ne întrec toțĭ veciniĭ, și totușĭ se află printre eĭ uniĭ care ne sînt cu totul inferiorĭ ca inteligență... Să luăm aminte...

Radu Prelea

OFICIALE

Monitorul Oficial, cu data de 15 August, publică următoarele numirĭ și permutărĭ în funcție:

Sub-chirurgul Mihail Panaitescu se numește în postul de agent-sanitar-vaccinator la plasa Tîrgu-Simila din județul Tutova, în locul sub-chirurguluĭ Alexandru Enăchescu, demisionat; sub-chirurgul Ion C. Burg este numit în postul vacant de agent-sanitar-vaccinator la orașul Hușĭ; moașa Ștefana Stoian este numită în postul vacant de moașă la circumscripția Cricov din județul Prahova, cu reședința în comuna Tomșanĭ; moașa Teodora Hagioglu, actuală moașă a circumscripțieĭ 5 Azuga din județul Prahova, este transferată în postul vacant de moașă la urbea Sinaĭa, acelașĭ județ: moașa Măndica Simizeanu este numită în postul vacant de moașă la plasa Jiu din județul Gorj, cu reședința în comuna Peșteana; moașa Zoe Popovicĭ, actuală moașă a circumscripțiuneĭ 6 Chilia-Veche din județul Tulcea, este permutată, după cererea sa, în postul vacant de moașă la circumscripțiunea Odaia-Bursucanĭ din județul Tutova, cu reședința în cătuna Grivița.

Prin *Monitorul oficial* de la 17 August se acordă autorizația de a purta insemnele străine următoarelor persoane: D-luĭ maior Mustață Alexandru, comandantul divizionuluĭ de jandarmĭ Bucureștĭ, insemnele ordinuluĭ Filip în gradul de comandor clasa II (Hessa și Rhin); D-luĭ Victor Castano, profesor la liceul internat din Iașĭ, insemnele de ofițer de Academie (Francia); D-luĭ căpitan Graure Teodor, din regimentul Dolj No. 1, insemnele ordinuluĭ Coroana de fer clasa III (Austria); D-luĭ Mihail M. Pacilianu, secretar de legațiune clasa II, insemnele ordinuluĭ sf. Alexandru în gradul de ofițer (Bulgaria); D-nuluĭ Leonida Tănăsescu, profesor de muzica vocală la gimnaziul din Giurgiu, insemnele de cl. I ale medalieĭ caseĭ regale a Serbieĭ; D-luĭ Preda Nicolae, sergent-major din regimentul Dolj No. 1, insemnele Cruceĭ de argint cu coroană pentru merite (Austria);

Tot prin *Monitorul* de la acea dată s'aŭ aprobat: regulamentul pentru operațiunile de la oborul de cereale din orașul Medgidia, județul Constanța, și regulamentul pentru privighiarea copiilor în etate pînă la 6 anĭ, crescuțĭ afară din casa părintească și pentru copiiĭ găsițĭ, din orașul Piteștĭ, jud. Argeș.

Din Galațĭ

(Corespondență part. a „Adevĕruluĭ")

Excursiunea la Tulcea.—O reprezentație.

Se știe că la Tulcea se va ridica un monument comemorativ pentru reanexarea Dobrogeĭ. In acest scop, „Liga pentru propășirea Dobrogeĭ," care e de curînd înființată, a organizat o escursiune în acel oraș, la locul unde se va ridica monumentul de care vorbim.

Escursiunea a avut loc în ziua de 15 August. Mulțime de lume din Galațĭ a ținut să ĭa parte la această procesiune.. Cînd vaporul „Orient," care ducea pe escursioniștĭ, a ajuns la Tulcea, mulțime de lume aștepta pe cheiŭ pentru a saluta și ura bună sosire escursioniștilor.

*

Sîmbătă seara, 16-17 a. c., s'a dat o reprezentație, în grădina Francovicĭ, în beneficiul D-reĭ Eleonora Marinescu.

Piesele jucate aŭ fost două și anume: „Copiiĭ cerșetorĭ" și „Păcatele bărbaților".

Ambele piese aŭ fost jucate binișor și publicul, care se afla în număr mare, n'a cruțat de loc aplauze actorilor. Asemenea aŭ fost bine și cele cîte-va bucățĭ cîntate de D-ra Eleonora Marinescu în beneficiul căreĭa, după cum am spus, s'a și dat întreaga reprezentație.

Cor.

Un bucureștean pe zi

C. St. Biliciurescu

C. St. Biliciurescu este unul dintre ceĭ maĭ vechĭ funcționarĭ aĭ ministeruluĭ de culte.

A avut tot-d'a-una o deosebită afecțiune pentru sfintele monastirĭ, de aceea l'aŭ și poreclit prieteniĭ: *Mitropolitul*.

Cucernic și *postitor* ca toțĭ călugăriĭ, cînd este însă la băĭ de mare, face cîte odată pe nemțoaica la copiĭ.

Vesel, hazliŭ și foarte muncitor. A scos maĭ multe soiurĭ de almanachurĭ ale școaleĭ, o importantă scriere asupra bisericilor și monastirilor noastre și acum în urmă un ghid al Bucureștilor.

Of! multe și necunoscute sînt căile tale, Doamne.. multe și necunoscute sînt succesele *Mitropolituluĭ*... așa cucernic cum este el.

Pic.

FEL DE FEL

Prognoza timpuluĭ. Nicăierĭ nu sînt răspîndite maĭ mult ca în Statele-Unite ale Americeĭ de Nord, profețiile asupra vremeĭ. In 30 miĭ de localitățĭ se fac asemenea prezicerĭ. S'a luat obiceĭul de a se transmite prognozele pe cale telegrafică pînă într'o localitate, din care se transmit prin cărțĭ poștale în toate localitățile maĭ apropiate. Acum Americaniĭ aŭ găsit un mijloc ingenios pentru a transmite prognozele asupra timpuluĭ. Stampila oficiilor poștale conține și această prognoză, așa că adresantul scrisoareĭ o primește, fără a avea cheltuielĭ și fără a pricinui poșteĭ vre-o muncă.

*

Zece banĭ despăgubire. Acum un an, un ciclon puternic s'a dezlănțuit asupra uneĭ cuartier al Parisuluĭ. Statul a hotărît să ajute pe ceĭ ce aŭ suferit pe urma acestuĭ ciclon. In acest scop s'a instituit o comisiune care, după un an de muncă, 'șĭ-a isprăvit lucrările și a început să împartă ajutoarele. Unul dintre păgubașĭ a fost ajutat cu 10 banĭ, în litere: zece banĭ. Aceasta l'a scos din răbdare și iată ce scrie el în „Petit journal":

„Cum? pentru zece banĭ mi se trimete o scrisoare, se deranjază un funcționar? Dacă voiŭ să încasezĭ „ajutorul" trebuie să umblu o jumătate de zi. Și ce'ĭ maĭ ridicol, este că poate m'aș vedea silit să pun pe chitanța de primire un timbru de 25 banĭ. Vețĭ conceda că aceasta-ĭ prea, prea..."

*

Cerneală bună. E greŭ să daĭ astăzĭ peste o cerneală bună. Dăm acĭ rețeta pentru o asemenea cerneală: 300 grame anilină, 2000 grame apă, la carĭ se adaogă 1000 grame vin alb. Totul stă 24 de ceasurĭ, apoĭ se fierbe o jumătate de oră. Se ĭa totul de la foc și se adaogă 60 grame gumă arabică și 250 grame sulfat de fer.

*

Vizita luĭ Faure și artiștiĭ.—Artiștiĭ baletuluĭ din Petersburg aŭ adresat camarazilor lor de la opera din Paris următoarea depeșă:

„Artiștiĭ baletuluĭ teatruluĭ imperial din Petersburg serbează sosirea fericită a președintelui republiceĭ franceze, D-l Felix Faure, și profită de această ocaziune, pentru a exprima camarazilor din baletul opereĭ din Paris simpatiile lor cele maĭ sincere. (Urmează semnătura maĭestruluĭ de balet și a regisoruluĭ).

Artiștiĭ opereĭ din Paris aŭ răspuns imediat:

„Nesfîrșit de mișcațĭ de atențiunea tandră a camarazilor lor de la baletul teatruluĭ imperial din Petersburg, artiștiĭ dansatorĭ aĭ opereĭ din Paris, le mulțumesc și-ĭ îmbrățișează din toată inima."

*

Șalupă electrică.— De curînd s'a construit în America o șalupă care e pusă în mișcare prin electricitate.

La prora vasuluĭ sînt așezațĭ acumulatoriĭ electricĭ, sistemul Cells în număr de patru-zecĭ.

Eĭ sînt așezațĭ ast-fel ca să nu se miște din loc din cauza zguduiturilor pe carĭ le încearcă șalupa. Un dinamo este așezat în centru și lucrează direct asupra heliceĭ.

Dimensiunile principale ale acesteĭ șalupe sînt următoarele: 9 m. 15, lungimea, 1 m. 83 adîncimea, înălțarea de apă este de 56 cm. S'a ajuns cu această șalupă la o viteză de 14 mille pe oră.

Lamwda.

DIN TULCEA

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ")

Prinderea uneĭ bande de hoțĭ

In sfîrșit, poliția de acĭ a reușit să puie mîna pe o bandă de hoțĭ care, timp de aproape patru anĭ, cutreera împrejurimile orașuluĭ Tulcea, terorizînd pe orĭ-cine îĭ eșĭa în cale și comițînd o mulțime de furturĭ. Această bandă de hoțĭ era vestită în tot județul și vîrîse o groază teribilă în populațiune.

*

Numărul indivizilor carĭ alcătuĭaŭ banda în cestiune, era de patru și aŭ fost prinșĭ în noaptea de 10 spre 11 August, tocmaĭ în momentul cînd spărgeaŭ o prăvălie a D-neĭ Ghinka Iosenof. Unul dintre ceĭ patru indivizĭ, care pare a fi șeful bandeĭ, s'a luptat maĭ mult timp cu polițiștiĭ, carĭ voĭaŭ să-l aresteze, și era cît p'acĭ să scape. Ceĭ-l'alțĭ treĭ însă, carĭ și eĭ opuseseră oare-care rezistență, putură fi arestațĭ maĭ ușor.

*

Banda de tîlharĭ de care vorbim a comis, pe lîngă furturĭ însemnate, și multe crime. Ea are ramificațiĭ prin toată Dobrogea și se zice că în solda eĭ ar fi o mulțime de hamalĭ și servitorĭ de hotelurĭ carĭ, în schimbul unor sume bunicele, îĭ serviaŭ ca informatorĭ signrĭ și sincerĭ.

Coresp.

PLINGERI

D. I. Dumitrescu, comerciant în calea Șerban-Vodă 118, Bucureștĭ, ni se plînge că în seara zileĭ de 11 a. c., venind cu familia de la Lacul-Sărat spre Bucureștĭ, agentul Mitică Zahariade de la poliția din Ploeștĭ, care era într'o complectă stare de beție, și un alt individ, l'aŭ luat de piept și, dîndu'l jos din tren, aŭ început să'l maltrateze în chip oribil. De geaba D. Dumitrescu a reclamat polițieĭ din Ploeștĭ: pînă astăzĭ nu s'a dat curs reclamațieĭ sale, iar indiviziĭ bătăușĭ, carĭ îndrăzniră să'l insulte chiar în fața autorităților polițieneștĭ din acel oraș, staŭ nesupărațĭ la locul lor. — Ce zice D. ministrul de interne despre acest fapt?

*

Primim dese plîngerĭ contra purtăreĭ față de public a șefuluĭ de tren Berzeanu. Așa D. student universitar C. Vallinescu ni se plînge că, întorcîndu-se de la Predeal unde făcuse gardă, numitul șef începe a'ĭ face neajunsurĭ sub cuvînt că foaĭa de drum, ce se dă de obiceĭ la militar, nu'ĭ este în regulă și că trebuĭe să plătească taxa cerută. Zadarnic D. Vallinescu căută să'ĭ arăte că e greșit în susținerile sale: șeful de tren Berzeanu era neînduplecat și la stația Cîmpina, după ce D. Vallinescu fusese insultat în chip trivial, fu dat pe mîna unuĭ sergent spre a fi dus la poliție. — Avis d-luĭ director general al C. F. asupra acestuĭ funcționar obraznic.

Litere-Arte-Științe

Din „statistica teatrelor regale din Berlin, Hanovra, Kassel și Wiesbaden" reĭese că în 1896 s'aŭ dat în teatrele din Berlin: 13 drame, 6 opere și 2 balete nouĭ; de asemenea s'aŭ studiat 6 drame și 2 opere nouĭ. La Wiesbaden s'aŭ dat 9 drame, 2 opere și 5 balete; de asemenea s'aŭ studiat 25 drame și 8 opere.

*

Directorul general de muzică, renumitul capelmaĭstru Schuch, din Dresda, serbează la 19 August, jubileul de 25 de anĭ al activitățeĭ sale de diriginte la opera regală din capitala Saxonieĭ.

*

După cum anunță ziarul „Luzerner Tagblatt", Mark Twain se află acum cu familia sa într'un pensionat din Weggis-Elveția.

*

După cum se anunță din Paris, teatrul „Oeuvre" va începe noua sa stagiune, reprezentînd ultima piesă a luĭ Henrik Ibsen: „Iohn Gabriel Borkmann."

*

La 14 August s'a dat pe scena opereĭ din Viena, pentru a o suta oară, marea compozițiune a luĭ Wagner „Walkyriele". La 25 Martie 1877 s'a dat pentru întîiașĭ dată această operă pe scena vieneză. In două-zecĭ de anĭ, piesa a devenit decĭ una din operele cele maĭ populare ale luĭ Wagner.

*

Cunoscutul tenor Van Dyck, al căruĭa contract cu opera ces. reg. din Viena expiră în anul acesta, va maĭ prelungi acest contract, cu condițiunea ca să i se lase maĭ mare libertate în mișcărĭ, pentru ca să poată merge maĭ des în turneŭ.

*

In Paris a încetat din viață tînărul, dar deja cunoscutul pictor Richard Klein, al căruĭa pseudonim artistic este Jules Roland. Nenorocitul artist s'a sinucis. El promitea mult și dacă talentul săŭ n'ar fi fost mărginit de o fire excentrică, astăzĭ poate el ne-ar fi lăsat deja capo-d'opere.

CATULLE MENDÈS

Prăpastia

Noaptea, pe coasta munteluĭ, pe cărarea care scoboară, prin zgomotul repede al rămurilor carĭ troznesc și al pietrelor carĭ se rostogolesc, fug în galop, pe caiĭ lor speriațĭ, amantul și amanta, nebunește! Și, cu toată nebunia repeziciuneĭ, nu încetează de a vorbi.

*

— O să ne ajungă de pe urmă, zice el.

— S'a sfîrșit cu noĭ, zise ea.

— Dacă ne omoară, atît maĭ bine!

— Oh! da, da, să ne omoare!

— Ba nu, n'o să ne omoare.

— Da' de ce?

— Știĭ că a trăi fără tine...

— Oh! desperare!...

— Mĭ-ar fi maĭ crud de cît să mor cu tine...

— Oh! să murim împreună!

— Și bărbatu-tăŭ ne va cruța...

— Vaĭ!

— Pe tine, pentru că te ĭubește.

— Mie mĭ-e groază de el!

— Și, pe mine, fiind-că mă urăște

Tac în furia grozavă a fugeĭ.

*

— Eștĭ sigur, reĭa dînsa, că nu ne maĭ rămîne nicĭ o speranță?

— Nicĭ una.

— Nicĭ o scăpare?

— Nicĭ una.

— Și o să trăim fără să ne maĭ vedem?

— Nicĭ odată.

— Eĭ bine! să murim!

— Ah! vreaŭ, strigă el.

— Ascultă. Colo jos....

— Prăpastia se deschide, nemăsurată, grozavă.

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

90

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a treĭa

CAP. VII

Apropierea furtuneĭ

Eŭ te-așĭ fi păzit... Eŭ ți-așĭ fi zis, că nu trebue să te gîndeștĭ la loc de acest tînăr, că trebue din contra să-l îndepărtezĭ din gîndul tăŭ... căcĭ nicĭ o dată tatăl tăŭ nu va consemțĭ să deviĭ femeĭa luĭ.

Lacrimele Blanșeĭ încetaseră.

Dar fața sa purta trăsurile uneĭ durerĭ adîncĭ, incurabile.

Era prima sa deziluziune.

Fără să schimbe vre-o mărturisire ea crezuse că Gilbert o ĭubește și-ĭ dăduse inima sa.

Acum perdea credința.

Ea îmbrățișă pe Jenny.

—Permite-mĭ, mamă, să mă retrag în camera mea.. sînt tristă... Am trebuință să mă gîndesc și să plîng singură...

— Dute, copila mea, dute, și nu uĭta pe aceĭ carĭ te ĭubesc.

Blanșa se retrase.

După cîte-va minute intrară Joltran și Filip.

Nu avu trebuință să întrebe pe Jenny, căcĭ ea le zise:

—Ea ĭubește din toată candoarea inimeĭ sale, cu toată violența uneĭ prime pasiunĭ... Nu trebue să-ĭ facem nicĭ un reproș nicĭ eĭ, nicĭ luĭ... Eŭ am primit mărturisirea eĭ sînt cîte-va zile de atuncĭ... Adineoarea mĭ-a reînoit-o... Să nu-ĭ facĭ nicĭ un reproș. Ea suferă destul...

Joltran nu răspunse.

De abĭa, a doua zi, cînd el își revăzu fiica, veni la ea; ea părea maĭ liniștită, dar ochiĭ îĭ eraŭ roșiĭ și fața obosită, să cunoștea că nu dormise.

El o sărută lung pe frunte.

Si cu o voce joasă, aproape cu timiditate îĭ zise;

— Așa dar, tu îl ĭubeștĭ?

Ea se mulțumi să ridice către tatăl eĭ frumoșiĭ săĭ ochĭ rugătorĭ.

El nu maĭ zise nimic, o privi cu multă mîhnire, și după ce ea îl părăsi, el rămase mult timp gînditor.

VIII

Prima întrevedere între Filip și Gilbert fu jenată, ambarasată. Acest secret apăsa inima ofițeruluĭ, și cu toate acestea nu îndrăzni să o deschiză amiculuĭ săŭ, frateluĭ săŭ de arme, ca și cum ar fi avut să-șĭ reproșeze vre'o greșeală.

Cu toate acestea nu greșise cu nimic El nu era vinovat de cît poate fiind-că era prea nenorocit.

El stătură mult timp împreună fără ca să schimbe vre-un cuvînt despre această căsătorie.

— Tu nu aĭ nimic să-mĭ destăinueștĭ?

Gilbert se tulbură și întoarse ochiĭ în altă parte.

Apoĭ cu o voce alterată:

— La ce facĭ aluzie tu?

—Vreaŭ să zic; n-aĭ nimic în fundul inimeĭ tale care-țĭ strigă, că tu nu te maĭ încrezĭ în mine?

Gilbert, încurcat, clătină din cap.

— Nu, nimic, amicul meŭ, ți-o jur.

— Atuncĭ, mă ĭubeștĭ foarte puțin, pentru că nu aĭ îndrăznit să mă ĭeĭ ca confident în planurile tale despre viitor... Tu nu aĭ nicĭ o afecțiune pentru mine, fiind-că a trebuit să aflu de la un altul despre căsătoria ta...

—Ah!... se știe deja că eŭ mă căsătoresc?

— Da... Se știe că tu eștĭ ĭubit... Se știe că eștĭ fericit..

— Fericit! repetă Gilbert cu amărăciune.

Filip îl privĭa cu surprindere. Fără îndoĭală, acesta nu era obrazul unuĭ om, a căruĭ căsătorie apropiată va trebui să-ĭ realizeze visul. Era obrazul unuĭ om abătut de o catastrofă. Ochiĭ eraŭ înecațĭ în lacrămĭ.

Luĭ Filip îĭ era frică că-l supărase.

— Gilbert, zise el cu multă tandrețĕ.

Gilbert îĭ strînse mînile cu afecțiune.

— Nu poțĭ să mĭ spuĭ?.. Pentru ce această tristețĕ? Pentru ce această jenă între noĭ? Eŭ nu pot crede că te căsătoreștĭ contra voințeĭ tale și în contra inimeĭ tale..

Si cu toate acestea totul, în tine, trădează un sacrificiŭ...

—Nu pot să-țĭ zic nimic amice.. căcĭ tu vezĭ sînt foarte nenorocit...

— Tu eștĭ nenorocit și nu voeștĭ să te întreb pentru ce?

— Nu.. tacĭ, tacĭ!

— Da saŭ nu, d-na Grantier va fi femeĭa ta?

— Ea va fi femeĭa mea.

— O ĭeĭ în căsătorie cu toată voĭa ta?

— Cu voĭa mea, zice el, după oare care ezitare.

— Si ea te ĭubește, nu e așa?

— Ea mă ĭubește.

— Si tu?... zise Filip cu voce joasă, căcĭ imaginea suroreĭ sale, imaginea Blanșeĭ i se părea că trece dinaintea ochilor luĭ... Si tu, o ĭubeștĭ?

— Dacă nu așĭ ĭubi o, pentru ce așĭ lua-o? eŭ care nu sînt nimic, care nu sînt de cît un abandonat... Victimă a uneĭ greșelĭ... a uneĭ crime poate... eŭ care nu am nicĭ măcar un nume să-l ofer... Cum m'aĭ considera tu?.. Ca stimă aĭ avea tu pentru mine, dacă ți-așĭ zice că eŭ mă căsătoresc cu această femeĭe fără a o ĭubi, pentru că ea e bogată ĭar eŭ sînt sărac?

Filip tăcu.

Dar el constată că Gilbert nu ĭa spus încă totul.

După un minut de tăcere:

— Gilbert adineaorĭ te-am întrebat dacă în adevăr nu aĭ nimic a-țĭ reproșa... Te cunosc prea bine, știŭ prea bine cît de nobil e caracterul tăŭ pentru a nu fi sigur că tu nu aĭ și că nu veĭ avea nicĭ odată să roșeștĭ de actele tale...

O privire a tînăruluĭ om îĭ mulțumi.

El reluă:

— Cu toate acestea, înainte de a ne despărțĭ, așĭ voi să-țĭ adresez o ultimă întrebare... observă bine că amicul tăŭ îțĭ vorbește... N-aĭ tu nimic pe inimă pentru a-mĭ confia?...

— Nimic, zise ofițerul cu o voce foarte alterată.

Si maĭ înset, palid în acest moment Filip îĭ zise:

— Nu numaĭ amicul tăŭ îțĭ vorbește... ci însușĭ fratele... fratele tăŭ, Gilbert... maĭ mult de cît atîta, fratele Blanșeĭ îțĭ vorbește!!

Gilbert murmură ca și cum fusese atins:

— Fratele Blanșeĭ!!

Nu era aceasta o mărturisire în gura luĭ Filip? Această vorbă care îĭ scăpase, nu însemna oare: „Blanșa te ĭubește... Eŭ am primit mărturisirea eĭ... Eŭ am văzut lacrămile eĭ... Blanșa e desperată... și tu eștĭ vinovat!...

El reuni toate puterile sale, făcu apel la tot curajul săŭ.

— Filip îțĭ mărturisesc că nu am înțeles nimic din ceea ce mĭ-aĭ zis...

Trebue... sînt dator aceasta... E datoria mea...

El se opri. Vocea sa fu întreruptă un prin gemăt.

— Amintește-țĭ numaĭ ceea ce țĭ-am zis adineaorĭ: „Eŭ sînt foarte nenorocit... Sufăr foarte mult."

Si el se ridică, fugind de Filip, fugind de noĭ întrebărĭ, de rugămințĭ poate, de torturĭ chiar.

Două marĭ evenimente se apropiaŭ de care era legată soarta luĭ Thomeret:

Alegerea și căsătoria luĭ Gilbert.

D-na Grantier fixase ea singură data căsătorieĭ, a căreĭ ceremonie trebuĭa să aibă loc după treĭ săptămînĭ de la alegere.

Thomeret voise maĭ bine ca nunta să fie înaintea alegereĭ.

Dar nu îndrăznia să insiste, temîndu-se ca frumoasa văduvă, să nu observe, ce grave interese avea el pentru ca nunta să fie cît maĭ curînd. El nu voia decĭ să-ĭ escite bănuelile.

Se resigni decĭ.

Pentru el în orĭ ce caz afacerea era ca și gata.

Si foarte liniștit, el se gîndi la candidatura sa, două lunĭ încă, două lunĭ numaĭ pînă la alegere și sufragiul universal avea să-șĭ dea hotărîrea.

Si pînă atuncĭ nicĭ o încurcătură, în sfîrșit nicĭ o grijă, Gros-Didier consimțise să-ĭ reînoĭască polițele.

Si el calcula dacă scadența acesteĭ polițe nu ar cădea cum-va după alegere, și o dată deputat, ar găsi ușor fondurĭ carĭ î-ar permite să facă față acestuĭ prim angajament.

(Va urma)

— Dă pintenĭ!
— Da.
— Maĭ iute! tot maĭ iute.
— Da.
— Și să ne rostogolim amîndoĭ...
— După o ultimă sărutare?
— Iat-o!
— La moarte.

*

Atuncĭ calul amantuluĭ se aruncă în prăpastie! Dar, ea, îndemînateca amazonă, zmucind de-odată hățurile, chĭar la marginea prăpastieĭ șĭ-a oprit pe loc calul căruĭa îĭ tremură picĭoarele, și, aplecată, subt stele, privește cu un surîs pe ĭubit cum se rostogolește din stîncă în stîncă, întinzîndu-ĭ brațele sfîșiate.

C. Ant.

Ediția de dimineață

Alianța franco-rusă

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Presa și alianța.— Situația guvernuluĭ.— Opinia publică.

Paris, 16 August.— *Ziarele radicale și socialiste continuă campania, cerînd ca textul tractatuluĭ franco-rus să fie publicat.* Matin *observă că tratatul tripleĭ-alianțe n'a fost publicat.*

Gaulois *asigură că clauza nouă, în scopul de a întări pacea universală, a fost alăturată la tractat, care a fost iscălit în 25 August la Peterhof.*

Alianța ar fi defensivă și ofensivă.

Paris, 16 August. — „Temps" declară că se poate crede că simpatia de care se bucură actualul guvern, satisfacțiunea cu care e primită lunga sa durată, probele de înțelepciune și de maturitate date de opinia publică de maĭ bine de un an. toate acestea aŭ făcut în sfîrșit posibilă proclamarea alianțeĭ. In alte împrejurărĭ, acest cuvînt n'ar fi fost încă pronunțat.

Propunerea Salisbury respinsă

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne)*

Paris, 16 August.—*Agenția Havas* **spune că puterile resping propunerea marchizuluĭ de Salisbury, care cere ca Anglia, Franța și Rusia să garanteze împrumutul Grecieĭ, pentru a plăti despăgubirea de războiŭ. Puterile socotesc că trebuĭe să se mențină acordul lor unanim.**

Atena, 16 August. — D. Bourée, ministrul Franței, pleacă mîine în concediŭ la Vichy.

Intoarcerea luĭ Faure

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne)*

Copenhaga, 16 August.— D. Felix Faure va trece astă seară înaintea Copenhagăĭ, dar nu va rămîne aicĭ.

Paris, 16 August. — Pe piața opereĭ se va ridica un arc-de triumf, cu ocazia întoarcereĭ D-luĭ Faure.

Paris, 16 August. —Un comitet de comercianți organizează serbărĭ pentru întoarcerea D-luĭ Felix Faure. Casele vor fi pavoazate pe tot parcursul pe care-l va urma. Consiliul municipal va pune să se împartă 100,000 leĭ la săracĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agențieĭ Romîne)*

Zürich, 16 August. — *S'a închis congresul internațional pentru protecția lucrătorilor.*

Berlin, 16 August.— *„Reichsanzeiger" spune că se va inaugura la 1 Septembrie linia telefonică Berlin-Budapesta.*

Roma, 16 August. — *După cum spun ziarele, consilierul de stat și senatorul Bonfadini va fi numit guvernator al Eritreeĭ.*

Buda-Pesta, 16 August— *Zidariĭ greviștĭ aŭ hotărît să urmeze cu greva.*

Inlocuirea D-luĭ Tr. Djuvara

— Vezĭ pag. 4-a —

INFORMAȚIUNI

Prostituția în Capitală

Cetitoriĭ noștri aŭ urmărit de sigur ancheta pe care am început-o cu privire la prostituatele din Capitală.

Lucrarea noastră ar fi incomplectă, dacă n'am da și o statistică a prostituatelor din Capitală. Totușĭ facerea uneĭ statistice în această materie întîmpină greutățĭ atît de marĭ, că chĭar serviciul nostru sanitar nu posedă o ast-fel de statistică complectă, ci numaĭ una parțială, și anume aceea ce privește pe așa zisele prostituate înregistrate.

*

Am căutat să ne informăm la direcția serviciuluĭ sanitar asupra cauzelor carĭ împiedică facerea uneĭ statistice complecte și ni s'aŭ răspuns următoarele: In nicĭ o țară din lume nu există statistice complecte ale prostituațieĭ. Aceasta din cauza greutăților sociale, pe carĭ le întîmpină în ast-fel de materiĭ serviciul sanitar. Pentru ca statistica să fie complectă, am trebui s'o împărțim în două părțĭ: aceea a prostituțieĭ înregistrate și aceea a prostituțieĭ clandestine. Cea d'întîĭ categorie o constată cu ușurință, cea de a doua mînă e atît de variată, are ramificațiĭ atît de răspîndite în toate clasele sociale, că e aproape imposibil ca să facĭ statistica.

*

Ast-fel, în prostituția clandestină intră femeile carĭ scapă de urmăririle poliției: chelnerițele, lucrătoarele, cîntărețele, întreținutele și femeile măritate carĭ își vînd corpul, fie cu știința fie fără de știința soțuluĭ.

Aceste cîte-va spețe de prostituție clandestină ne indică deja greutățile, peste carĭ ar da autoritățile cînd ar vroi se le facă statistica. Așa de pildă, cum să înregistrezĭ pe o femee măritată, chĭar cînd aĭ avea indiciĭ că se dedă prostituțieĭ, orĭ cum să supuĭ viziteĭ medicale pe vre-o întreținută cînd amantul eĭ își ĭa răspunderea actelor eĭ?

Tot ast-fel și cu cele l'alte femeĭ din categoria prostituțieĭ clandestine, de oare ce fie-care din ele găsește cîte un tînăr care se dă drept amantul eĭ și ne împiedică de a o supune viziteĭ medicale.

*

După cum se vede, este foarte greŭ saŭ chĭar imposibil ca să se facă o statică complectă a prostituatelor clandestine, așa că trebuĭe să ne mulțumim cu statistica prostituatelor înregistrate. Numărul lor ne dă însă o ideĭe foarte slabă despre mulțimea prostituatelor din Capitală, și credem că nu vom exagera, afirmînd că cele înregistrate nu formează nicĭ a zecea parte din numărul tuturor prostituatelor din Capitală.

*

Iată acum și un mic rezumat asupra prostituțieĭ înregistrate, rezumat pe care îl scoatem din interesantul raport general al D-luĭ d-r. Nicolae Georgescu, medic șef al Capitaleĭ:

Partea administrativă a serviciuluĭ de supraveghere și de înregistrare pentru prostituate, se îndeplinește de un comisar sanitar special, care își are biuroul săŭ în strada Egalitățiĭ, unde se află și dispensariul de vizitare medicală a femeilor prostituate. Un regulament special determină regulele ce trebuesc urmate atît de administrațiune cît și de serviciul sanitar.

La dispensariŭ se face vizitarea medicală a femeilor și îngrijirea lor. Acĭ se vizitează o parte din femeĭ de 2 orĭ pe săptămînă de către mediciĭ comunalĭ, carĭ fac pe rînd acest serviciŭ și sînt azistațĭ de o moașă comunală, iar o altă parte din femeĭ se vizitează la domiciliŭ, ĭarășĭ de două orĭ pe săptămînă de către mediciĭ comunalĭ, conform prescripțiunilor legiĭ sanitare.

*

In anul 1896 s'aŭ aflat la 1 Ianuarie 374 femeĭ prostituate, s'aŭ înregistrat din noŭ în cursul anuluĭ 279, în total 653 femeĭ aŭ fost supuse supravegheriĭ sanitare în anul 1896, se va vedea la finele capitoluluĭ statistica numerică pe maĭ mulțĭ anĭ în urmă, asupra mișcăriĭ aceșteĭ clase sociale în Capitală.

Din numărul de 653 femeĭ se scad 154 desființate, carĭ aŭ părăsit Capitala, 57 aŭ renunțat la această profesiune și aŭ intrat ca servitoare și 5 moarte, în total 216 desființate, așa că la 1 Ianuarie 1897 aŭ rămas în ființă 437 femeĭ prostituate.

Numărul vizitelor medicale ce s'aŭ făcut acestor femeĭ în cursul anuluĭ, aŭ fost la domiciliŭ 17.718, la dispensariŭ 5.495, calculat pe numărul femeilor de cîte orĭ aŭ fost examinate de medic.

*

Numărul femeilor instalate în bordele a fost de 256, ĭar cu domiciliu singure 181, total 437.

Numărul caselor de prostituație aflate la 1 Ianuarie 1896, aŭ fost de 44, s'aŭ înființat în cursul anuluĭ 14, în total 58. La 1 Ianuarie 1897, se aflaŭ în Bucureștĭ 52 case de prostituție, cu 437 femeĭ prostituate.

Cît privește creșterea și înmulțirea prostituațieĭ înregistrate din Capitală, următoarele țifre ne vor lămuri întru cît-va. In 1880 se aflaŭ 646 prostituate în Bucureștĭ, în 1896 se aflaŭ 653. Numărul cel maĭ mic de prostituate a fost în Bucureștĭ în 1893, cînd nu eraŭ de cît 481 femeĭ înregistrate.

Mihnea

D. Cantacuzino, ministrul de finanțe, a intervenit pe lîngă ceĭ l'alțĭ miniștri ca să stabilească bugetele departamentelor lor, pe noul exercițiu 1898-99 maĭ înainte de finele luĭ Septembrie.

Motivele carĭ îl fac pe D-nu Cantacuzino să ceară acestea, sînt că dorește să cunoască cît maĭ curîad posibil toate cheltuĭelile ce sînt de făcut pentru a alcătui fără întîrziere bugetul general.

D. Bourbon, inginer de mine din Paris, invitat de D. C. G. Vernescu să facă studiĭ geologice la Baĭa de Aramă, a descoperit în acea localitate un mare filon de aramă, care s'a și pus în exploatare prin facere de galeriĭ, etc.

Incendiul din Constanța

— Prin fir telegrafic —

De la corespondentul nostru special

Constanța, 17 August, ora 11.10 a. m.

Incă de pe la orele 9 și jumătate un fum gros începu să se ridice din spre partea în care se află instalația electrică din Constanța.

*

Pe la orele 10, locul fumuluĭ îl luă o mare de scînteĭ. Instalația electrică era în flacărĭ.

Nu se știe încă de unde a provenit focul și pînă în momentul cînd vă telegrafiez el n'a fost stins încă.

Detaliĭ prin poștă.

Drag.

Prin noua modificare a legeĭ sindicilor, judecătoriĭ sindicĭ vor fi tot judecătoriĭ tribunaluluĭ și președintele tribunaluluĭ va delega în falimente pe anul din judecătoriĭ de ședință.

Răscumpărarea concesieĭ de apă din Galațĭ.

Se știe că primăria din Galațĭ a dat în antreprindere acum 16 anĭ concesiunea distribuireĭ apeĭ din acest oraș uneĭ companiĭ engleze. Această concesiune urmează să expire tocmaĭ în 1926 —adică peste 29 anĭ.—

Primăria din acel oraș pentru a putea reduce în mod simțitor prețul apeĭ, ne avînd de distribuit dividente acționarilor după cum are compania concesionară, a hotărît să răscumpere această concesiune.

*

In acest scop D. primar Plesnilă a intrat în tratărĭ cu compania. Pînă în momentul acesta primăria n'a stabilit încă condițiunile în carĭ să se facă această rescumpărare.

Motivele încă carĭ determină pe D. Plesnilă să facă cu orĭ-ce preț această răscumpărare e și deplina încredere ce are că primăria nu va avea de suportat nicĭ o pagubă, de oare-ce clientela e deja stabilită, ĭar publicul e obișnuit în totul cu acest serviciŭ de distribuire a apeĭ.

*

Indată ce răscumpărarea va fi făcută, D. Plesnilă va cere aprobarea ministruluĭ de interne, pentru ca primăria, luînd în stăpînire antreprinderea să poată beneficia maĭ curînd de foloasele băneștĭ ale concesionaruluĭ pe timpul de 29 anĭ cît maĭ rămîne pînă la expirarea concesiuneĭ.

C.

Comisarul Ionescu se ține numaĭ de scandalurĭ. Alaltă-seară a venit beat la grădina Lukianoff și a început să înjure pe chelnerĭ, voind chĭar să-ĭ lovească.

Bețivul comisar a fost cu greŭ astîmpărat și scos cu forța din grădină.

Recomandăm D-luĭ prefect pe acest comisar model.

Prețul vinurilor

De la 8—13 August aŭ intrat în rampa de vinurĭ din Capitală 241 de vase și aŭ eșit 222 de unde se vede că vînzarea a fost destul de animată în cursul aceleĭ săptămînĭ. Prețul a fost tot ridicat și în urma constatărilor serviciuluĭ viticol că recolta proprietăților particulare e cu totul compromisă, el se ridică pe fie ce zi într'un mod simțitor.

*

Vinul de Drăgășanĭ s'a vîndut între 8—9.50 leĭ decalitru. Vinul de Odobeștĭ între 6.20—7 leĭ. Vinul de Panciu și de R.-Sărat între 6.40—7.40, ĭar vinul de Focșanĭ între 6—6.80.

Tot ast-fel s'aŭ vîndut și vinurile din diferite alte podgoriĭ maĭ neînsemnate.

*

Lipsa de vin începe să se simtă foarte mult, de oare-ce proprietariĭ de vin, ne avînd ce recolta la toamnă, își țin vinul în vase și nu vor să'l vîndă cu ușurință.

Dud.

Comisiunea numită pentru modificarea dispozițiunilor coduluĭ de comerț în privința sindicilor, lucrează actualmente la statistica falimentelor de la tribunalele din țară.

Tentativa de omor din str. Cantemir

Erĭ pe la orele 2 p. m. individul Petru Bărbulescu din strada Cantemir 66, aflîndu-se în stare de beție, a tras două focurĭ de revolver, lovind pe Tănase Niculescu în gură și pe Iulius Moscovicĭ în spinare.

Pe cel d'întîĭ l-a lovit fiind-că vroia să'l ducă acasă, ĭar pe cel de'al doilea, fiind-că refuza de a maĭ servi de băut.

*

Secția 38 fiind înștiințată, se prezentă imediat la fața loculuĭ, transportînd răniții la spitalul Caritas, ĭar pe Bărbulescu la arestul secțieĭ.

In maĭ puțin de o jumătate de oră aglomerația se făcu așa de mare în jurul secțieĭ și spiritele se iritară așa de mult contra luĭ Bărbulescu, în cît comisarul secțieĭ, **văzînd că un iminent pericol amenință, telefonă prefectureĭ polițieĭ, cerînd să se trimeată imediat jandarmĭ, spre a înlătura orĭ ce noŭ accident.**

Jandarmiĭ, carĭ sosiră de urgență împrăștiară publicul furios, ĭar Bărbulescu fu transportat la închisoarea prefectureĭ polițieĭ.

F.

Știrile ce primim din toate porturile noastre ne arată că exportațiunile sînt de cîte-va zile foarte animate și că cursurile sînt într'o excelentă urcare, așa cum de anĭ de zile nu s'a maĭ văzut.

Criza agrară în Franța

Făina și pîĭnea în Franța s'aŭ scumpit zilele astea cu 10 centime la kilgr. Cauza e proasta recoltă a grîuluĭ din anul acesta.

In Paris s'a început o vie campanie pentru desființarea taxeĭ de 7 leĭ și 50 banĭ, ce se percepe pentru importul unuĭ hectolitru de grîŭ ceea ce face 50 leĭ la kila de grîŭ.

*

Guvernul a hotărît convocarea într'o întrunire extra-parlamentară a tutulor membrilor Camereĭ franceze spre a lua măsurĭ urgente pentru eftinirea făineĭ maĭ ales că prețul grîuluĭ se urcă din zi în zi maĭ mult.

*

Una dintre măsurile, a căreĭa discuție primul ministru Méline a promis-o în primul rînd, este reducerea taxelor de import asupra cerealelor.

Franța, avînd nevoe de 30 milioane hectolitri de grîŭ, printre agricultoriĭ noștri domnește o mare bucurie față cu hotărîrea de a se desființa acele taxe colosale, de oare-ce eĭ vor trage de acĭ avantagiĭ foarte marĭ.

Intrunirea de la Dacia

Erĭ după amiazĭ a avut loc la Dacia o întrunire publică în scopul de a discuta în privința măsurilor ce trebuesc luate pentru a eftini prețul pîineĭ.

Aŭ vorbit D-niĭ Vintilă Rosetti, V. Cogălniceanu, Nădejde și alțiĭ. Intrunirea s'a finit la orele 5 p. m. în cea maĭ perfectă liniște.

Din misterele Bucureștilor

Casa clandestină din str. Melodieĭ No. 1. — Adela ungureaica. — Comerțul de carne. Nepăsarea de poliție.

După ce am vorbit în cîte-va numere consecutive despre două din casele clandestine din Capitală, trecem astă-zĭ la o a treĭa, care se află situată în strada Melodieĭ No. 1.

Această casă, care are treĭ etaje, este propietatea uneĭ individe care răspunde la numele de Adela, de origină ungurоaică, din care cauză i se zice și Adela ungureaica.

Pe lîngă casa de care vorbim, care trebuĭe să coste cel puțin 50—60 miĭ de leĭ și care este cunoscută întregeĭ Capitale și numaĭ polițieĭ și parchetuluĭ nu, Adela maĭ posedă un loc pe bulevardul Pache-Protopopescu și multe acțiunĭ de ale statuluĭ.

Adela a venit în Romînia în anul 1867 și intră ca servitoare într'un bordel. Patroana, văzînd că ea place maĭ multor cliențĭ aĭ caseĭ, o transformă din servitoare în pensionară cu aceĭeșĭ leafă de 360 leĭ vechĭ pe an. Nu trecu însă un an și ea fugi cu un individ, împreună cu care începu murdarul trafic pe care il exercită și în ziua de azĭ, fără ca vre-o dată în această țară să fie controlată de autoritățĭ.

*

In timpul zileĭ rare orĭ poțĭ găsi acasă pe Adela, ea aleargă prin oraș după noui victime pe carĭ, punînd mîna, le tîrește în noroiul din casa eĭ.

Sînt cîte-va zile de cînd observ în timpul nopțeĭ misterioasele mișcărĭ din această casă.

In primul loc pot afirma că într'adevăr această casă e tolerată de autoritățile respective și poliția își astupă urechile spre a nu auzi scandalurile carĭ se petrec acolo maĭ în fie-care seară.

Sîmbătă seară, fiind liniște și observînd că nu sînt streinĭ în interior, am pătruns în curte. Ușa de la casă era ucuiată. Ca să nu fiŭ bănuit mi-am luat maĭ multă îndrăzneală și hotărît încep a bate în ușă, la care numaĭ de cît se deschise, un „vasistas" și din întuneric o voce pocită și într'o romînească stricată întrebă:

— Cine? Ce vraĭ?

— Eŭ sînt și'țĭ voĭ spune ce vroĭ după ce 'mĭ veĭ deschide.

— Dar cum să deschid așa? E tîrziŭ și nu te cunosc.

— Dacă veĭ face lumină mă veĭ recunoaște numaĭ de cît, eŭ sînt C... din Iașĭ și adu'țĭ aminte că 'țĭ plătesc de cîte orĭ viŭ în Bucureștĭ taxa de 100 leĭ.

La acestea ușa se deschise și, intrînd, fuĭ condus într'o cameră din partea dreaptă. Dar nu trecu mult și ca la cel de maĭ de jos bordel își făcură apariția treĭ prostituate, carĭ tocmaĭ se trezisеră din somn.

După ce mă așezaĭ pe un scaun, încep să vorbese....

*

Adela, văzînd că mă prea codesc cu vorba și cu fumatul țigărilor, mă apostrofă de odată:

— Mă, da de cînd te-aĭ făcut așa calic? Trimite după bere și prăjiturĭ.

Văzînd că sînt luat drept un client al caseĭ, mă executaĭ fără multă discuție. Dar, odată berea și prăjiturile aduse pe masă, făcuĭ semn Adeleĭ să mă urmeze, și eșiĭ în micul antreŭ pe unde intrasem și cu un aer foarte intim ziseĭ:

— Adelă, marfa-țĭ e proastă; dacă aĭ ceva maĭ extra, bine! de nu, salutare!

— Cum, nu'țĭ plac ast-fel de fete, maĭ cu seama aĭa mare, Eliza..., pe care trebuĭe s'o cunoștĭ, că d'abĭa a sosit aseară din Iașĭ și e în gazdă la mine; ș'apoĭ e măritată. N'aĭ necăjit'o chĭar D-ta să'țĭ arate veriga de pe deget?

Intențiunile mele eraŭ să văd pînă unde merge această femeĭe cu perversitatea și obĭectaĭ:

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 135 —

GORON

Destăĭnuirile unuĭ polițist

II,—In Crimă

CAP. XII

Hoțĭ de drumul mare

Grison fusese condamnat la muncă silnică pe viață pentru jaf cu mîna armată, și încercărĭ de omor.

Dar nu fu trimis îndată la închisoare.

Maĭ era implicat într'o afacere și era de trebuință să fie adus la judecătorul de instrucție.

Intr'o zi fu adus și lăsat în paza unuĭ guard a căruĭ încredere o căpătă vorbindu'ĭ cu mare dibăcie, cu remușcărĭ prefăcute, de nenorocirile vĭețeĭ carĭ te împing să facĭ ce n'aĭ vrea, etc...

Pe la cincĭ guardul sta lîngă el în sala din fața cabinetuluĭ judecătoruluĭ.

Vorbeaŭ.

Grison zise:

— Diseară n'o să pot mînca; prea mă țin mult aci și cînd voĭ ajunge nicĭ nu maĭ dă de mîncare. Nu poțĭ d-ta să daĭ nițel zor?

Guardul — om bun — se sculă și deschise ușa judecătoruluĭ cu care vorbi întrebîndu'l ce să facă cu prizonierul că se cam întîrzie.

Judecătorul îĭ răspunse:

— Aĭde, adu'l încoa.

Guardul se întoarse.

Grison pĭerise.

— A fugit! strigă guardul.

In timpul acesta Grison se depărta.

Repede dar fără a fugi, ajunse la scară, trecu prin curte și ieșĭ pe poarța cea mare a Palatuluĭ Justițieĭ.

Cînd ajunse pe bulevard, se izbi de un Domn bătrîn pe care îl dădu jos.

Acesta începu să strige.

Mulțimea se srînse.

Grison văzînd că era pericol la mijloc începu a da în dreapta și în stînga ca să scape și începu să alerge spre cheiul Florilor.

Guardul care se dezmeticise repede dădu alarma.

Agențiĭ și guarziĭ începură a alerga în toate părțile.

De geaba.

Grison era de neaflat.

El nu era din ceĭ carĭ fug în străinătate.

Nu se depărta de Paris.

Insărcinaĭ treĭ agențĭ carĭ aveaŭ specialitatea să trăĭască printre pungașiĭ de jos să'l caute.

Unul din eĭ, Latrille era foarte dibacĭ.

Peste cîte-va zile după fuga luĭ Grison, jafurile începură ĭar pe la Pantin.

Grison lucra tot prin locurile cele vechĭ.

Acolo se duseră și agențiĭ meĭ.

Peste două săptămînĭ îĭ dădură de urmă.

Fusese văzut în niște cîrciumĭ păcătoase de pe lîngă fortificațiĭ.

Incepură a'l urmări pas cu pas.

Intr'o zi după prînz, aĭ treĭ agențĭ îl întîlniră bînd cu vre-o șase pungașĭ de felul luĭ într'o cîrciumă de dincolo de fortificațiĭ în zona militară.

Intîĭ nu știură ce să facă.

Stiaŭ cu cine aveaŭ aface și treĭ în contra șapte era greŭ.

Pe urmă se putea în învălmășeală ca tocmaĭ Grison să le scape.

Se gîndiră să se ducă să se caute ajutor.

Doĭ rămaseră să observe.

Al treilea se duse la postul cel maĭ apropiat și veni cu patru sergențĭ de oraș carĭ cu săbiile scoase se așezară la ușĭ.

Atuncĭ se petrecu o scenă cum numaĭ autoriĭ de melodrame își pot închipui.

In vreme ce ceĭ patru sergențĭ păzesc agențiĭ meĭ intră repede în cîrciumă și se reped la Grison.

Dar el a văzut pe agențĭ.

Se dă într'o parte repede, scoate un revolver și trage.

Camaraziĭ luĭ scot și eĭ armele.

Agențiĭ trag și eĭ.

Cîte-va minute ținură impușcăturile.

Un agent e rănit tare la mînă.

Altuĭa îĭ ĭa numaĭ pălăria.

In timpul acesta, Grison, care a tras șase focurĭ, scoate cuțitul..., își face drum printre agențĭ cu el și sare pe geam.

Dar unul dintre eĭ, Tréard, sare după el și văzînd că nu 'l va putea ajunge, trage cu revolverul în el.

Grison cade.

Era atins în pulpa dreaptă:

Agentul dă fuga.

Era să puĭe mîna pe el.

Banditul se scoală și începe a învărti cuțitul.

— Jos cuțitul! strigă Tréard întinzînd revolverul spre el, or trag.

Agentul zisese aceste cuvinte cu atîta autoritate, în cît banditul, după ce se codi puțin, aruncă cuțitul și întinse singur mîinile să 'l lege.

In timpul acesta ceĭ-l'alțĭ agențĭ arestaŭ pe ceĭ-l'alțĭ tălharĭ.

Cînd îl aduse la Siguranță, Grison strigă:

— Unde e Goron ăsta, să'l sparg capul?

Dar toate vorbele luĭ fură... vorbe.

Il durea tare rana de la pulpă.

Văzurăm să'ĭ aducem un doctor.

Nu primi.

Zise luĭ Tréard:

— D-ta mi l'aĭ vărît acolo, D-ta să 'mĭ scoțĭ glonțul.

Agentul luă un briceag și avu noroc să i'l poată scoate.

Grison fu mulțumit.

Apoĭ se lăsă să fie pansat de doctorul depozituluĭ.

Nu fu bolnav o zi.

Peste puțin veni în fața juraților.

Fu condamnat pentru a doua oară la munca silnică pe viață.

Nicĭ el n'a maĭ scăpat din ocnă.

E de observat că tocmaĭ bandițiĭ, carĭ aŭ fost maĭ curagioșĭ și aŭ făcut fapte carĭ aŭ rămas maĭ celebre, ajung maĭ obscurĭ cînd sînt în ocne.

Puținĭ din eĭ aŭ izbutit să fugă de la Cayena.

Am maĭ azistat la o arestare tot așa de plină de mișcare și banditul, pe care agențiĭ meĭ și cu mine puserăm mîna, era tot așa de curagĭos și de periculos ca și Grison.

In urma uneĭ anchete mînuțioase, făcută de agențiĭ meĭ, aflaĭ că unuĭ Godard și banda luĭ, hoțĭ periculoșĭ, carĭ tocmaĭ jefuiseră un giuvaergiŭ, locuĭaŭ într'un otel mic din strada Traversière.

Știam ca vre-o patru cincĭ inșĭ, tovarășĭ cu Godard și carĭ locuĭaŭ cu el, dormeaŭ cu cîte un revolver a îndemînă.

Luaĭ măsurile necesare.

Sosiĭ la 5 dimineață.

Aveam cu mine un număr îndestulător de agențĭ.

Trăsurile, cu carĭ venisem, le lăsasem maĭ departe.

Puseĭ în strada Girodat cîțĭ-va agențĭ cu ordin, de aveaŭ trebuință să tragă, să tragă în aer.

Apoĭ intrarăm.

Aveam cu mine și pe Rossignol.

Bătuĭ la ușa luĭ Godard.

Strigaĭ apoĭ:

— In numele legeĭ, deschidețĭ.

Drept răspuns auzirăm numaĭ o înjurătură.

Agențiĭ sparseră ușa, dar nu destul de ĭute din fericire, ast-fel că primele gloanțe trase de ticăloșĭ intrară toate în lemnul ușeĭ.

In sfîrșit ușa căzu.

Intrarăm.

Indată bandițiĭ aruncară revolverele și cuțitele și se predară.

Dar Godard se urcase pe fereastră, puse mîna pe jgheab și se săltase pe acoperiș.

(Va urma)

— Poate să placă altora, mie însă îmi fac efectul niştor femei din bordel, iar nu dintr'o casă ca a ta. Şi apoi tu nu ştii obiceiul meŭ? Îmi place să plătesc numai lucru tînăr de tot.

Adela nu se maĭ sfii de loc, deschise numai de cît uşa de vis-a-vis şi, la lumina unui chibrit pe care îl aprinse Adela, zării întinsă „á la turc" pe un fel de dormeză o fată foarte tînără; aceasta însă nu dură de cît o clipă şi totul reintră în întunerec. Adela mă luă apoi de mînă şi'mi suflă la ureche:

— Numai 40 de leĭ.

*

Această manevră îmi păru curioasă şi fără multă politeţă mă zmuciĭ din mîinile proxenetei şi, cu toate protestările vînzătoarei şi ale acelei pe care o vindea, aprinseĭ lampa. Apoĭ mă apropiĭ de acea ființă pierdută care îşi acoperea faţa cu prefăcătorie şi intru în vorbă cu ea prin a o întreba dacă e Romîncă.

La toate întrebările mele însă răspundea Adela. Dînsa mi-a spus că fata trîntită „à la turc" e de dincolo şi că e o nepoată a eĭ.

— Aferim, frumoasă negustorie facĭ cu nepoata D-tale dacă aşa este, zic eŭ, după ce proxeneta isprăvi.

— Haide, nu'ţĭ primesc morala; dacă îţi place, bine! dacă nu, haide cară-te!

— Da, o să mă car numaĭ de cît, însă cu pretinsa D-tale nepoată pe care îţi voĭ retrimete-o mîine.

— Ferească-te D-zeŭ, unde se poate una ca asta? n'aşĭ lăsa-o să se ducă un pas din casa mea în schimbul aurului din lume.

Mă apropiĭ atuncĭ de urechea proxenetei şi'ĭ ziseĭ ca să nu fiŭ auzit de cît de ea:

— Ce are aface; dacă 'ţĭ daŭ plata înainte...

— Nu, nu se poate, ferească D-zeŭ... Să'ţĭ spun drept, ea este fiica uneĭ persoane d'aci din Bucureştĭ care mi-a încredinţat-o cu foarte multe condiţiunĭ şi maĭ cu seamă să fie secret. De aceea vezĭ că nu o daŭ orĭ cuĭ. Dacă am vrut să ţi-o daŭ D-tale, e fiind-că te cunosc de multă vreme şi, de! te ştiŭ de treabă.

*

Văzîndu-mă tratat de prieten al caseĭ, mă revoltaĭ şi fără multă vorbă întrebaĭ:

— Madamo, fetele din casa D-tale aŭ condicuţă?

— Se vede că eştĭ nebun, Domnule. In casa mea nu e zi lăsată de la D-zeŭ să nu vie judecătorĭ şi procurorĭ şi chiar boierĭ marĭ. Casa mea doar nu e ce crezĭ D-ta; de cînd eştĭ n'aĭ vorbit încă cu aşa cucoane şi duduce cum vin în casa mea. Aşa'mĭ trebue dacă daŭ eŭ drumul la toţĭ pîrliţiĭ.

— Ascultă, madamo, dacă maĭ facĭ vorbă multă, voĭ fi silită să chem comisarul secţieĭ.

Atîta a fost de ajuns ca proxeneta să înceapă a înjura ţara, autorităţile şi oamenii poliţieĭ. Maĭ cu seamă de oamenii poliţieĭ se lăuda că are puterea de a face să fie înlocuit în 24 ore acel care ar îndrăzni să pătrunză în casa eĭ. Ba chiar eŭ însumĭ fuĭ ameninţat că voĭ fi dat pe mîna sergentuluĭ dacă nu mă voĭ retrage în linişte.

Ceea ce am şi făcut.

Ruy.

Congresul internaţional de medicină

(Corespond. particul a „Adevĕruluĭ")

Moscova, 13 August,

De oare-ce nu pot azista la şedinţele tuturor secţiunilor, mă mulţumesc să raportez numaĭ despre acele carĭ prezintă un interes ştiinţific maĭ mare.

In şedinţa de la 11 August aŭ fost de cea maĭ mare importanţă comunicările ce s'aŭ făcut cu privire la celula nervoasă. S'aŭ distins maĭ ales D-niĭ Van Gehuchten din Loewen, Marinescu-Bucureştĭ şi Flatau din Berlin. D-rul Marinescu a vorbit despre patologia celuleĭ nervoase, după cererea congresuluĭ, cu a căruia cheltuială s'a şi tipărit lucrarea distinsuluĭ nostru medic. D-rul Marinescu a avut un succes imens.

In a doua şedinţă comună, a vorbit vestitul medic alienist şi psichiatru V. Krafft-Ebbing. Acesta a tratat despre „Etiologia paralizieĭ progresive." El a arătat că paralizia progresivă, care a luat în timpul nostru proporţiĭ enorme, are de cauze: 1. Cerinţele maĭ marĭ ce le pune cultura modernă sistemuluĭ nostru nervos, 2. şi în cele maĭ multe cazurĭ sifilisul. Ca remediŭ savantul profesor recomandă: îmbunătăţirea stăreĭ sociale, însurătoarea şi educaţiunea metodică a tineretuluĭ.

Tot în această şedinţă a vorbit şi Mecinicow despre ciumă. Subiectul este prea special, pentru ca să vă pot da amănunte interesante pentru nemedicinişti, destul să menţionez că ştiinţificeşte cuvîntarea luĭ Mecinicow a fost de cel maĭ mare interes.

Med.

Ediţia de seara

Camera greacă

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Prima şedinţă. — Cestiunea de încredere.

Atena, 17 August. — Camera n'a putut să ţină şedinţă fiind că numărul reglementar n'a fost atins. Camera e convocată din noŭ pentru Lunĭ; dacă în acea zi nu va fi numărul regulamentar, cabinetul îşĭ va da demisiunea.

Atena, 17 August. — D. Ralli a declarat că va pune lămurit chestiunea de încredere înaintea Camereĭ, socotind necesar ca ministerul să aibă autoritatea cerută spre a trata despre pace

Alianţa franco-rusă

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Paris, 17 August.— *Soir* anunţă că, în ajunul zileĭ în care s'aŭ ridicat toasturile pe bordul luĭ *Pothnau*, D. Méline a primit o telegramă prin care i se anunţa cu siguranţă că se încheiase un tratat de alianţă ofensivă şi defensivă.

Paris, 17 August. — Consilieriĭ municipalĭ aĭ Parisuluĭ şi consilieriĭ generalĭ aĭ departamentuluĭ Seine se vor duce Marţĭ la gară pentru a primi pe D. Faure.

Scandal între deputaţĭ grecĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 17 August.—La eşirea deputaţilor din Cameră, deputatul Grivas a pălmuit pe D. Levidis, fost ministru al marineĭ, pentru divulgărĭ în privinţa acţiuneĭ floteĭ înaintea Prevezeĭ. D. Grivas era şeful statuluĭ major al acesteĭ diviziunĭ a floteĭ.

Probabil că se va face un schimb de martorĭ.

Atena, 17 August. — D. Levidis n'a trimes martorĭ D-luĭ Grivas; va aduce incidentul înaintea Camereĭ.

Guvernul grec şi îndemnizarea de războiŭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Atena, 17 August.—La întrebarea puterilor asupra veniturilor pe carĭ le-ar putea stabili ca garanţie a despăgubireĭ de războiŭ şi asupra moduluĭ de supraveghere, guvernul grec a răspuns că, despăgubirea nefiind încă fixată şi nefiindu-ĭ comunicată oficialmente, nu poate să dea nicĭ un răspuns categoric.

Ultime informaţiunĭ

Congresul de la Mediaş

(Corespondenţă specială a „Adevĕruluĭ")

Mediaş, 16 August.

La Mediaş a avut loc o mare întrunire generală a Asociaţiuneĭ transilvane pentru literatura şi cultura poporuluĭ romîn. Oraşul maĭ mult găsesc prezenta un caracter foarte romînesc în zilele cînd miile de Romînĭ din Transilvania, Temişoara, Banat şi din regat veniseră să'şĭ manifesteze solidaritatea.

Se observaŭ printre asistenţĭ bărbaţĭ destul de cunoscuţĭ în mişcarea naţională, cum sînt:

George Popp de Băseştĭ, Nicol. Cristea (Sibiu) B. Raţiu (vic. Făgăraş), Axente Sever, Rub. Patiţa, dr. Elefterescu, profesorul Străjan (Craiova), dr. Aug. Bunea, dr. Hossu, dr. Marcu (Blaj) dr. L. Lemenyi, dr. Beu, (Sibiu), dr. Ioan N. Roman, preşedintele Ligeĭ secţia Bruxelles; Ioan T. Ghica, preşedintele secţieĭ Ligeĭ din Paris, Tissu, advocat (Panciova), părintele Neagoe (Petrovoselo Bănat) etc.

*

Prima şedinţă a fost deschisă la 15 August printr'o frumoasă cuvîntare rostită de protopopul Ion M. Moldovan şi aplaudată cu entuziasm de public. Maĭ ales următorul pasagiŭ a fost viŭ aplaudat:

„Fie ca Asociaţiunea să poată încălzi şi împreuna prin legătura dragosteĭ frăţeştĭ pe toţĭ factoriĭ chemaţĭ a conlucra umăr la umăr întru dezlegarea problemelor sale şi a-ĭ însufleţi spre aducerea jertfelor de lipsă spre aceasta.

Purcezînd dintr'aceste puncte de vedere, după viaţă de 36 de anĭ şi noĭ putem zice: Asociaţiunea nu a fost, ci va fi."

*

Adunarea fiind deschisă, se procedează maĭ întîĭ la alegerea diferitelor comisiunĭ şi anume: pentru examinarea raportuluĭ, pentru proiectul caseĭ naţionale, pentru înscrierea nouilor membri. Apoĭ s'aŭ primit noile statute ale Asociaţiuneĭ, statute aprobate deja de guvernul maghiar.

S'aŭ cetit rapoartele diferitelor lucrărĭ ce s'aŭ prezentat spre a fi tipărite în contul Asociaţiuneĭ. Apoĭ s'aŭ cetit telegramele sosite din diferite părţĭ şi anume din: Lugoş, Abrud, Bistriţa, Sibiŭ, Blaj, Braşov, Năsăud, Cluj, Beiuş.

*

La banchetul ce a avut loc în ziua primeĭ şedinţe s'aŭ ridicat toasturĭ de către preşedinte, D-niĭ dr. I. Roman, prot. Mircea, dr. Isac etc. Foarte bună impresie a făcut discursul german al primaruluĭ Theil şi în genere s'a remarcat atitudinea demnă şi frumoasă a Saşilor.

In a doua şedinţă s'aŭ luat diferite hotărîrĭ de mare importanţă locală, iar în a treia se va discuta proiectul caseĭ naţionale. Vă voĭ ţine în curent cu dezbaterile aceste însemnate cestiunĭ.

Carpat.

In sarcina administratoruluĭ Tîrguluĭ Moşilor Tănase Mihalovicĭ şi a ajutoruluĭ săŭ s'aŭ descoperit maĭ multe neregularităţĭ.

Se încasaŭ sume fără a se libera chitanţe, saŭ se liberaŭ chitanţe pentru sume adevărate, iar în cotor se trecea o sumă inferioară şi o altă marfă. In acest chip comuna a fost frustrată cu maĭ multe sume de banĭ.

In lipsa primaruluĭ s'a dispus suspendarea funcţionarilor vinovaţĭ, rămînînd ca la sosirea D-luĭ C. F. Robescu să decidă D-sa dacă trebuie daţĭ în judecată saŭ nu. Această îngăduire se explică prin faptul că Mihalovicĭ este un partizan al guvernuluĭ şi agent electoral al actualuluĭ primar.

Ni se spune că în potriva luĭ Mihalovicĭ s'aŭ maĭ găsit neregularităţĭ şi că a fost ertat pentru aceleaşĭ motive electorale.

Se anunţă că D. Beloescu, profesor din Bîrlad, a dăruit două-zecĭ de miĭ leĭ pentru scopurile „Asociaţiuneĭ transilvane pentru cultura şi literatura romînă".

„Tribuna" din Sibiu anunţă că Duminecă, 17 August, a avut loc căsătoria D-luĭ Iuliu Coroianu, avocat în Cluj şi cunoscut membru al partidului naţional, cu D-şoara Dorina Silvia Raţiu, fiica d-ruluĭ Ioan Raţiu, preşedintele partiduluĭ naţional romîn din Ungaria. Ca naşĭ aŭ funcţional D. Ionel Grădişteanu cu mama D-sale D-na Elena Grădişteanu şi D. Ion Droc, protopop, cu soţia.

Ni se comunică din Roman că, ministerul trimeţînd 1500 leĭ pentru inundaţiĭ din Satul Nou (Cotul Vameşuluĭ) din acel judeţ, primarul şi-a însuşit o parte din sumă, iar restul l-a împărţit unor oamenĭ protejaţĭ aĭ săĭ, carĭ abia s'aŭ stabilit în comună.

Dacă ajutoarele s'ar fi distribuind pretutindenĭ cu aceeaşi conştiinciozitate, atuncĭ de sigur că se va alina mizeria adusă asupra ţăreĭ de ultimele inundaţiĭ.

Escursiunea la monumentul din Tulcea

— **Prin poştă** —

(De la coresp. nostru special)

Plecarea

Se ştie că „Liga pentru propăşirea Dobrogeĭ", înfiinţată la 25 Aprilie 1897, a organizat, pentru ziua de 15 August, o escursiune la Tulcea, la locul destinat ridicăreĭ monumentuluĭ pentru reanexarea Dobrogeĭ. In adevăr, în ziua hotărîtă şi de dimineaţă, un număr de vre-o 160 persone aŭ plecat din Brăila pe vaporul „Orient", care era pus sub comanda D-luĭ Constantin Şerbu şi a D-luĭ Victor Izvoreanu. Vaporul sosi în Galaţĭ la ora 8 şi jumătate, unde escursioniştiĭ eraŭ aşteptaţĭ de un numeros public. La debarcader s'aŭ maĭ îmbarcat încă vre-o 300 persoane, aşa că în total escursioniştiĭ eraŭ în număr de aproape 460. De aci vaporul „Orient" plecă spre Tulcea la ora 9, în sunetul muziceĭ regim. 11 Siret.

La Tulcea

Pe la ora 12 şi jumătate, după o călătorie destul de plăcută, vaporul cu escursioniştiĭ sosi la Tulcea. Aci tocmaĭ sosiseră încă alte două vapoare, „Union" şi „Ida"; cu escursioniştĭ din Sulina. Intîlnirea escursioniştilor din cîte trele vapoarele a dat loc la ovaţiunĭ entuziaste. Toate vasele aflătoare în portul Tulcea eraŭ pravoazate cu drapele tricolore şi o imensă lume era înşirată pe toată linia portuluĭ. Debarcaderul de asemenea era pavozat şi împodobit frumos cu verdeaţă. Escursioniştiĭ, afară de lumea adunată acolo, maĭ fură întîmpinaţĭ şi de toţĭ membriĭ „Ligeĭ dobrogene" în frunte cu toate autorităţile locale. Ovaţiile eraŭ nesfîrşite şi atît muzica regimentuluĭ 11 Siret, cît şi acea a regimentuluĭ 33 Tulcea se întreceaŭ în a cînta „Deşteaptate Romîne".

Procesiunea

De la debarcader lumea plecă grupurĭ grupurĭ ca să viziteze locurile maĭ însemnate din Tulcea. Aceasta dură pînă la ora treĭ, cînd începu procesiunea la locul destinat monumentuluĭ a căruĭ piatră fundamentală a fost pusă de regele Carol încă la anul 1879. Aci eraŭ deja adunaţĭ miĭ de oamenĭ. Pe la ora 4 începură discursurile. Aŭ vorbit D-niĭ M. Petrescu, primarul Tulceĭ, căpitan Orleanu, profesor Timuş, Borş etc. După terminarea discursurilor lumea o luă spre prefectură, unde se făcură manifestaţiunĭ, iar la orele 8 seara escursioniştiĭ se îmbarcară şi porniră spre locurile lor, în mijlocul ovaţiunilor tulcenilor.

Coresp.

Mode Nationale

Astă-zi am primit în sala noastră de depeşĭ No. 34 din *Mode Nationale* cu data de 28 August. Acest număr, pe lîngă că e bogat ilustrat în toalete de vară, conţine şi un patron de corsagiŭ fără mînecĭ, şi guler pentru fete, în mărime naturală.

Preţul unuĭ număr cu ambele patroane e de 15 banĭ.

D. Dimitrie Moruzi, prefectul de Dorohoĭ, a sosit astăzĭ în Capitală în interes de serviciŭ.

D. Sechiaris, deputat de Galaţĭ, a sosit în Capitală pentru a trata cu D. Ferichide în chestia apeĭ din acel oraş.

D. Sechiaris caută să strice planurile D-luĭ primar Plesnilă.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, s'a întors erĭ în Capitală, venind de la Mărgineni (Prahova) după ce a făcut o inspecţie amănunţită la penitenciarul d'acolo.

D. Dianu a stat treĭ zile la Mărgineni, anchetînd maĭ multe fapte ce i se denunţaseră cu privire la administraţia penitenciaruluĭ.

Un şef de serviciŭ care a însoţit pe D. Dianu va face mîine un raport amănunţit cu privire la această anchetă.

Poliţia comunală a dat în judecată pe un însemnat număr de brutarĭ din Capitală carĭ aŭ fost prinşĭ în maĭ multe rîndurĭ că fabrică pîine la care lipsesc cîte 200 şi 300 grame de kilogram.

Cronicarĭ imparţialĭ, am înregistrat vina ce se aducea D-luĭ N. Fleva, magistrat din Constanţa, relativ la înşelarea uneĭ fete minore. Asupra acestuĭ caz procurorul general, D. Bastaki, a făcut o anchetă. Raportul acestuia conchide că magistratul din Constanţa ar fi nevinovat şi că în potrivă-ĭ s'ar fi făcut o încercare de şantagiŭ din partea uneĭ mătuşe a acesteĭ fete, care cerea 4000 de leĭ ca să nu facă gură.

Cum am înregistrat învinuirea D-luĭ Fleva, ne credem datorĭ să înregistrăm şi rezultatul ancheteĭ.

In tot cazul, D. Fleva a dat dovadă de multă uşurinţă, de oare-ce a făcut posibil acest şantaj, care de sigur nu a putut de cît compromite magistratura, care ca şi regina nu trebuie nicĭ măcar bănuită.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foiţele „Copiiĭ părăsiţĭ" şi „Fiica răzbunătoare" n'aŭ loc în numărul de azĭ.

Profesoriĭ macedonenĭ în frunte cu D. Cosmescu vor fi primiţĭ astă-zi de către D. Haret, ministrul de instrucţie publică.

După cîte aflăm, ministrul este hotărît să achite întreaga sumă ce se cuvine profesorilor macedonenĭ, sub condiţiunea scrisă însă din partea profesorilor că recunosc pe Apostol Mărgărit ca şeful lor şi ca singurul conducător al chestiuneĭ Romînilor din Macedonia.

Inlocuirea D-luĭ Tr. Djuvara

Cu privire la înlocuirea D-luĭ Trandafir Djuvara, aflăm că acesta din urmă s'a plîns maĭ multor prietenĭ că guvernul s'a purtat faţă de D-sa într'un mod cu totul incorect.

Ast-fel, cînd regele a decorat pe vizir cu marele cordon romîn, decoraţia în loc să fie trimisă D-luĭ Djuvara pentru ca el s'o remită mareluĭ vizir, D. Sturdza, din ordinul regeluĭ, a trimis cordonul luĭ Apostol Mărgărit care 'l a remis viziruluĭ în numele guvernuluĭ.

Scopul regeluĭ ar fi fost tocmaĭ ca să supere pe D. Trandafir Djuvara şi să-ĭ dea ast-fel a înţelege că trebuie să-şĭ dea demisia.

*

De oare-ce D. Djuvara s'a făcut însă Tănase, regele a ordonat D-luĭ Sturdza ca să'ĭ acorde un concediŭ forţat de treĭ lunĭ.

Acum D. Trandafir Djuvara lucrează pe capete pentru ca să împace pe D. Sturdza, dar D-sa, ştiind că în această chestiune regele singur este stăpîn, se păzeşte de a'şĭ lua vre un angajament.

Trandafirul ministru a fost părăsit chiar şi de fratele săŭ D. Alexandru Djuvara, care nu vrea să atragă asupră-şĭ supărarea regeluĭ,

*

Ast-fel D. Trandafir Djuvara va fi în curînd înlocuit cu o persoană agreată de rege şi de Apostol Mărgărit.

In cercurile bine informate se crede că succesorul D-luĭ Djuvara nu poate fi altul de cît D. Papiniu, actualmente ministru la Belgrad, de oare-ce D. Papiniu se bucură de încrederea cea maĭ mare a regeluĭ şi este un prieten intim al luĭ Apostol Mărgărit pe care l-a apărat în toate ocaziunile.

*

D. Papiniu nu va fi numit ca ministru la Constantinopol de cît după expirarea concediuluĭ D-luĭ Djuvara, de oare-ce regele, fiind hotărît să viziteze pe regele Alexandru al Serbieĭ la Belgrad, voeşte să aibă acolo pe D. Papiniu de a căruia inteligenţă şi tact diplomatic regele s'a convins deja de mult.

Mihnea.

Focul din Constanţa

— Prin poştă —

(De la coresp. nostru special)

Focul a luat început de la un butoiŭ cu petroliu ce servea pentru alimentarea foculuĭ necesar punereĭ în mişcare a dinamuluĭ. Construcţia era de scîndurĭ făcută provizoriŭ de antreprenorul lumineĭ electrice D. Victor Croizat din Bucureştĭ.

Bănuelile cad pe un servitor italian anume Abeti care, aprinzîndu-şĭ o ţigară, ar fi aruncat un chibrit pe butoiul cu petroliu, care luînd foc l-a comunicat imediat la maşină şi la învelitoarea de scîndurĭ.

*

Imediat ce s'a început focul, lampele electrice s'aŭ stins şi s'a dat alarmă. Pompieriĭ şi-aŭ făcut datoria, căcĭ în maĭ puţin de un ceas aŭ localizat focul şi l-aŭ stins.

Pagubele se ridică la 4000 fr., după declaraţia D-luĭ E. Ravasenga, inginer, reprezintant al D-luĭ Croizat.

Autorităţile aŭ fost la înălţimea misiuneĭ lor.

Bieţiĭ vizitatorĭ se bucuraŭ că aveaŭ lumină electrică şi acum fără electricitate s'aŭ dus visurile cele maĭ frumoase.

Drag.

Azi s'a început la ministerul domeniilor licitaţia pentru darea în arendă a maĭ multor moşiĭ ale statuluĭ pe un noŭ period de cincĭ anĭ.

Pentru multe din moşiĭ nu s'a prezentat nicĭ un concurent, iar pentru toate cele alte, la carĭ s'a concurat, arenzile obţinute sînt cu 25, 30 şi 35 maĭ jos ca în periodul trecut.

Licitaţia continuă. Mîine vom da amănunte.

D. dr. Felix, şeful serviciuluĭ sanitar, a făcut alaltă-erĭ o inspecţie la spitalele din T.-Severin, Filiaşĭ şi Craiova. De asemenea a inspectat şi tîrgul rîmătorilor din T.-Severin.

D. dr. Felix a găsit starea higienică din T.-Severin cu mult maĭ bună de cît acea din Craiova, unde multe boale bîntuie din cauza mizerieĭ.

D. dr. Felix va prezenta astă-zĭ D-luĭ Ferichide un raport amănunţit cu privire la inspecţia făcută şi în special cu privire la tîrgul rîmătorilor din T.-Severin.

D. Robescu, primarul Capitaleĭ e, aşteptat pe mîine saŭ poimîine în Capitală.

Imediat după sosirea D-sale, consiliul comunal se va întruni în şedinţă pentru a lua în cercetare proectul D-luĭ inginer Radu cu privire la alimentarea cu apă a oraşuluĭ Bucureştĭ.

D. maior Petrescu din reg. 6 de artilerie din Bucureştĭ a plecat la Curtea-de-Argeş pentru a alege terenul unde artileria din Capitală, sub comanda generaluluĭ Macarovicĭ, va face maĭ multe exerciţiĭ de tir.

Autoriĭ crimeĭ din str. Griviţeĭ

Am dat maĭ zilele trecute ştirea că poliţia de siguranţă a Capitaleĭ a prins pe indiviziĭ Anton Ionescu şi Ivanciu Dumitru zis Stoianov şi Bulgaru carĭ sînt condamnaţĭ la cîte 10 anĭ închisoare de Curtea cu juraţĭ din Galaţĭ.

Un ziar din Capitală, prefăcînd articolul nostru de reportaj, dă pe unul dintr'aceştĭ indivizĭ drept autor al asasinatuluĭ Ignatiu din calea Griviţeĭ.

*

Vom arăta aci cum s'aŭ petrecut lucrurile în realitate şi cum s'a ajuns la presupunerea că Ivanciu ar fi autorul aceasteĭ crime.

In urma prindereĭ celor doĭ condamnaţĭ citaţĭ maĭ sus, poliţia de siguranţă a făcută o descindere pe la casele lor, dintre carĭ aceea a luĭ Ivanciu e situată chiar în dosul caselor luĭ Ignatiu.

La Anton Ionescu, care trăia în cea maĭ completă mizerie, nu s'a găsit absolut nimic.

La Ivanciu, care trăeşte în concubinaj cu o femee anume Lina Nae, s'aŭ găsit banĭ şi următoarele obiecte: o chitanţă a Caseĭ de depunerĭ în valoare de 2100 leĭ; 270 leĭ în argint îngropaţĭ lîngă pragul uşeĭ; două bilete a cîte 20 leĭ; 4 napoleonĭ şi o liră cusuţĭ într'o perină; 40 funturĭ de lumînărĭ şi diferite alte mărfurĭ de băcănie. Se constată că Ivanciu era contrabandist.

Cît despre un inel ce ar fi aparţinînd luĭ Ignatiu după afirmaţiunea ziaruluĭ deja pomenit, ştirea e cu desăvîrşire inexactă.

*

Lina Nae, care a fost şi ea arestată, de oare-ce poliţia credea că va mărturisi adevărul, n'a declarat nimic alta de cît că în noaptea de 20 spre 21 Maĭ, cînd Ignatiu, a fost asasinat, Ivanciu a eşit ca de obiceiŭ de acasă şi nu s'a reîntors de cît la ora 4 dimineaţa.

Aceasta însă nu dovedeşte întru nimic că el ar fi asasinat în acea noapte pe Ignatiu.

Ivanciu care ziua eşea rare orĭ de acasă, umbla foarte curat îmbrăcat; de îndată însă ce însera, el se travestea, îşĭ punea zdrenţe cu opincĭ rupte şi un suman alcătuit din cîrpe, îşĭ lua desăgile în spinare şi pleca. Ast-fel travestit în cerşetor Ivanciu îşĭ desfăcea marfa de contrabandă.

*

In ceea-ce priveşte ceĭ 2.100 leĭ depuşĭ la Casa de depunerĭ, se constată după chitanţă că sînt depuşĭ cu un an înainte de comiterea crimeĭ.

Rămîne o singură chestiune întunecoasă. Ivanciu neagă că cunoştea pe Ignatiu, pe cînd concubina luĭ Lina mărturiseşte că Ivanciu îĭ furniza petroleul necesar prăvălieĭ, căcĭ se ocupa şi de această negustorie.

*

Lina maĭ declară că în dimineaţa comitereĭ crimeĭ, cînd a înştiinţat pe Ivanciu despre aceasta, el ar fi zis: —Păcat sărmanul, eŭ îĭ vindeam gaz.— Or, el neagă absolut aceasta.

Nicĭ un alt indiciŭ nu există care ar dovedi că Ivanciu ar putea fi autorul aceleĭ crime. Se poate însă prea bine ca chiar el să fie autorul. Dar pînă în prezent el perzistă în afirmaţiile sale. Decĭ nu e de cît o presupunere a poliţieĭ de siguranţă a Capitaleĭ.

Fil.

Noile numirĭ în învăţămîntul primar fiind deja hotărîte, ele vor apare mîine în *Monitorul Oficial.*

Incendiul de la Palatul băilor Eforie

Astăzĭ Lunĭ de dimineaţă un mare incendiŭ a izbucnit în palatul băilor Eforieĭ de pe bulevardul Elisabeta.

Intreaga clădire ar fi fost prada flacărilor dacă nu s'ar fi prins imediat de veste şi dacă pompieriĭ n'ar fi sosit imediat la faţa loculuĭ.

*

Iată amănuntele ce le putem da cu privire la acest dezastru:

Azi dimineaţă, pe la orele 5 şi jumătate, intendentul Eforieĭ observă că ese puţin fum prin crăpăturile uşeĭ şi ale ferestreĭ de la depozitul droguerieĭ Domnuluĭ Bruss, care se află în subsolul prăvălieĭ. Intendentul sări peste uluci în curtea pompieriei din dosul prefectureĭ poliţieĭ şi dădu alarma de incendiŭ. Imediat vr'o şase pompierĭ sub comanda unuĭ sergent se prezintară la faţa loculuĭ. Aceştia, văzînd prăvălia D-luĭ Bruss închisă, sparseră uşa de la depozit de unde un fum gros şi negru îĭ izbi în faţă.

In acelaşĭ timp aerul care pătrunse în interior ajută flacărilor să se ridice. Braviĭ pompierĭ avuseră precauţiunea să'şĭ ea măştile de apărare, pe carĭ şi le puseră pe faţă şi pătrunseră în interior, unde deja flacările făceaŭ ravagiĭ.

In cîte-va minute eĭ scoaseră vr'o 6 damigene cu dife ite alcoolurĭ, însă cînd flacările ajunseră la un raft unde se aflaŭ flacoane cu diferite materiĭ explozibile nimenĭ nu maĭ putu pătrunde în interior.

Flacările carĭ eşiaŭ pe uşă şi fereastră eraŭ aşa de puternice, în cît se întindeaŭ în sus pe zid pînă la ferestrele catuluĭ al doilea carĭ aŭ şi luat foc.

*

Depozitul despre care vorbim e situat în dreapta scăreĭ de serviciŭ care duce chiar de la depozit pînă în podul palatuluĭ.

Scara, care e în spirală, e construită în peatră şi îmbrăcată cu lemn care numaĭ de cît se aprinse. Flacările ajungînd pînă din dosul depozituluĭ de piane şi pînzăriĭ al Domnuluĭ Samitca, uşa depozituluĭ se aprinse şi într'o clipă focul se propagă şi în interior.

In acest timp sosi şi o baterie de pompierĭ care, începînd a manevra cu multă vigoare, are uşit să localizeze focul, aşa că în definitiv flacările n'aŭ consumat de cît depozitul de unde pornise incendiul, o parte din prăvălia D-luĭ Samitca şi scara de serviciŭ cu latrinele carĭ sînt în acelaşĭ coridor.

*

Chiar de la declararea incendiuluĭ aŭ sosit la locul dezastruluĭ D-niĭ Cruţescu, directorul prefectureĭ poliţieĭ, T. Vasiliu şi Otnescu, inspectorĭ şi comisarul secţieĭ 6.

Pompieriĭ aŭ lucrat cu mult curaj. Patru dintre eĭ anume Băjănaru, I. Pîrvu, C. Train şi I. Georgescu carĭ aŭ lucrat la scoaterea arhiveĭ Eforiilor 'şi-aŭ cauzat grave arsurĭ pe faţă şi corp. Căpitanul de artilerie Mirescu, fostul comandant de pompierĭ, a suferit de asemenea cîte-va arsurĭ.

Pe la oarele 8 şi jumătate incendiul a fost stins. Nu se maĭ vedeaŭ de cît coloane negre de fum.

Cauza incendiuluĭ nu s'a putut încă constata, se crede însă că focul s'a început de la un flacon cu accid nitric care ar fi fost uitat destupat.

Gr. F.

Autonomia cretană şi Adunarea naţională

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne)

Canea, 17 August.—Adunarea naţională, cu 60 voturĭ contra 12, a votat un memorandum la adresa amiralilor prin care declară că primeşte imediat autonomia şi cere rechemarea trupelor turceştĭ. Ceĭ doĭ-spre-zece membri carĭ s'aŭ pronunţat pentru amînarea primireĭ autonomieĭ aŭ părăsit şedinţa.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Berlin 17 August— Regele Siamuluĭ a plecat la Schwerin.

Majestăţile lor imperiale aŭ plecat la Coblenţa.

Viena, 17 August.— Regele Milan a plecat la Carlsbad.

St.-Petersburg, 17 August.— Mîine se vor deschide întrunirile institutuluĭ internaţional de statistică.

Erĭ s'a dat un banchet strălucit în onoarea membrilor congresuluĭ internaţional de medicină.

O intrigă meschină

(Corespondenţă specială a „Adevĕruluĭ")

Intriga contra D-luĭ d-r. Pavlov.— Clica intriganţilor.

Podul Turculuĭ, 16 August.

Un loc în care intrigile provinciale şi-aŭ atins culmea este de sigur tîrguşorul Podul-Turculuĭ. Şi aceste intrigĭ se îndrepteazĭ maĭ ales în potriva bieţilor medicĭ, carĭ aŭ nenorocirea de a fi trimeşĭ de d-rul Felix în acea localitate. Aşa în ultimiĭ treĭ anĭ s'aŭ schimbat la această plasă maĭ mult de 10 medicĭ. Aşa păţit de exemplu d-rul Paulescu, căruia i s'a intentat proces pentru neregularităţĭ în conducerea farmacieĭ.

Un altul, doctorul Fisk, a fost acuzat că într'o operaţie a tăiat artera carotidă.

Apoĭ doctorul Valman a fost învinuit de atentate la pudoarea fetelor minore.

Doctorul Fîntîneanu a păţit aceiaşi istorie şi n'a stat sărmanul la această plasă de cît 2 săptămînĭ. Tot aşa aŭ maĭ păţit mulţĭ alţiĭ, dar nu 'ĭ maĭ enumărăm pe toţĭ.

Imediat ce medicul soseşte la Podul-Turculuĭ, trebuie să se prezinte D-luĭ sub-prefect şi dacă acesta, după obiceiul săŭ, spune că în caz de nevoie saŭ de neîndeplinire a funcţieĭ te va aduce la serviciŭ cu forţă, cu jandarmĭ, nu cum-va să-ĭ facĭ vr-o mutră neplăcută, din contra.

Dar mulţĭ din medicĭ cunosc deja această plasă celebră şi refuză categoric de a se duce acolo. Aşa a fost cu d-rul Vasiliadi, actualmente şef de clinică la profesorul Petrini-Galatz.

Dar victima cea maĭ nenorocită a intrigilor sub-prefectuluĭ şi chirurguluĭ cu Doamna, a devenit doctorul Nicolae Pavlov. Recunoscut de toţĭ colegiĭ săĭ ca unul din ceĭ maĭ bunĭ medicĭ, fost azistent al doctoruluĭ Babeş timp de 3 anĭ, doctorul Pavlov a nemerit în fine la Podul-Turculuĭ. Drept, sincer şi încrezător, el visa să lucreze din toate puterile sale pentru ţăranul romîn, care are atita nevoie de oamenĭ luminaţĭ şi cinstiţĭ. Naivul! el uitase despre existenţa sub-prefectuluĭ, sub chirurguluĭ, d-ruluĭ Felix, etc.

Odată sosit la plasă, el se puse pe lucru cu toată ardoarea, luînd diferite măsurĭ ce nu puteaŭ să convină sub-chirurguluĭ.

Deja peste o săptămînă de la sosirea sa, doctorul Pavlov avu un conflict cu subprefectul. Veni la Podul Turculuĭ un negustor cu peşte proaspăt. Subprefectul, din oare-carĭ considerațiĭ, porunci ca peştele să fie aruncat. In zadar nenorocitul negustor se roagă de subprefect, acesta remîne neînduplecat. Atuncĭ negustorul se adresează doctoruluĭ Pavlov, care, găsind peştele bun, ĭĭ eliberează un certificat în consecință. Negustorul se prezintă cu acest certificat prefectuluĭ care face aspre observațiunĭ subprefectuluĭ şi dă voie negustoruluĭ să-şĭ vîndă peştele. Peste vr'o 2 săptămînĭ după asta, doctorul Pavlov primeşte o înştiințare de la superioriĭ săĭ, precum, că contra sa, sînt primite nişte scrisorĭ anonime. Pavlov însă remîne neîngrijat, ştiindu-se nevinovat şi încrezîndu-se în înțelepciunea d-ruluĭ Felix.

*

Abĭa se întorcea doctorul Pavlov din inspecția plăşeĭ, şi îndată primea adrese de la diferițĭ primarĭ precum că în comunele lor s'a ivit vr'o epidemie şi e nevoĭe să vie de urgență. D-rul Pavlov pleca imediat şi bine înțeles nu găsea nicĭ o epidemie, ĭar primarul, du pă lege, nu e răspunzător de asemenea greşelĭ. In modul acesta doctorul era lovit în pungă, transportul făcîndu-se pe socoteala sa. Şi aceasta se întîmpla de 2—3 orĭ pe săptămînă.

In fine căzu pe capul luĭ Pavlov o adevărată nenorocire. Intr'o bună zi se pomeneşte la spital cu prefectul, d-rul primar Patraş şi primarul carĭ îĭ declară, că în contra sa sînt nişte scrisorĭ anonime prin carĭ el este învinovățit de deflorarea unor fete. Surprins şi indignat Doctorul Pavlov le-a vorbit într'un ton nu tocmaĭ plăcut. Doctorul Patraş, chĭar în prezența prefectuluĭ, a eczaminat fetele în chestiune, însă n'a constatat nimic compromițător pentru Pavlov, ĭar acesta, dezgustat, imediat îşĭ a dat demisia.

*

La început Doctorul Pavlov vroĭa să intenteze proces de calomnie, însă a fost sfătuit de oamenĭ competințĭ, ca să părăsească această ideĭe. Deziluzionat şi abătut Doctorul Pavlov, luîndu'şĭ paşaport din Bucureştĭ, pleacă, pentru un scurt timp, în străinătate pentru distracție. Dar acum se pomeneşte şi doctorul Felix, care, comunicînd procuroruluĭ local despre cele întîmplate, îl rugă să ancheteze faptul şi să găsească din partea cuĭ e dreptate.

Dar ce se întîmplă maĭ pe urmă?

Doctorul Minovicĭ trimis ca expert ne spunea următoarele: mi s'aŭ prezentat 2 fete; una de 18 anĭ, care mĭ-a declarat că deja de cîțĭ-va anĭ a avut raporturĭ sexuale cu bărbațiĭ, fapt adeverit prin examinarea mea, şi o altă fată de 14 anĭ la care n'am constatat nimic. De alt-fel ele aŭ maĭ fost examinate încă înainte de alțĭ Domnĭ doctorĭ (Dr. Boteanu şi un altul al căruĭ nume ne scapă) carĭ şi eĭ n'aŭ găsit nimic.

*

Dar tot fumicarul de intrigauțĭ şi calomniatorĭ din Podul Turculuĭ s'aŭ pus în mişcare. Prin amenințărĭ şi banĭ a reuşit să găsească martorĭ pentru ancheta procuroruluĭ. Simpaticul advocat Costică Papadopol-Calimach, fiul deputatuluĭ, confirmă ca martor ocular acest lucru.

Intreg oraşul a văzut cum toțĭ martoriĭ aŭ fost adunațĭ la un loc şi învățațĭ cum să răspundă procuroruluĭ.

O altă persoană, care nu vroeşte să i se publice numele de teama intrigilor, a auzit cum după interogatoriŭ, subprefectul se lăuda: „l'am lucrat eŭ bine pe Pavlov."

Şi aşa, în lipsă, doctorul Pavlov va fi de sigur condamnat pe baza depozițiilor martorilor, clare, unanime şi necontrazicătoare.

Şi ce ar trebui să facă acuma d-rul Pavlov, aflînd aceasta? Să se întoarcă în țară? Să se supuĭe arestuluĭ preventiv? acestuĭ arest dezonorant, spre marea satisfacție a cliceĭ de calomniatorĭ?

Colegiĭ D-luĭ Pavlov ar trebui să se adune, să mediteze asupra chestiuneĭ şi să scape pe acela care e aproape să cadă victimă a uneĭ mizerabile intrigĭ. Asociația medicilor nu crede că acĭ e cazul ca ea să se manifeste?

D.

MODE

Rochĭe de recepțiune

Rochĭe de recepțiune din fulard lavande. Jupon în pliurĭ. Corsaj-bluză în pliurĭ şi cu epolete. Cingătoare de velur lavande. Gul̦er cu volan de dantele.

Laura.

3,25

Următoarele noutățĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —grație unuĭ aranjament cu o o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, prețul edituréĭ din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. co Remencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Georges Ohnet. Le curé de Favières leĭ 3.25.

Catulle Mendés. La première maîtresse leĭ 3.25.

Pentru gospodine

Cum se prepară muştarul. — Fĭerbĭ 87 grame muştar negru şi 175 grame muştar alb în must de vin fĭerbinte. Se prepară ast-fel o zeamă groasă. Această zeamă pune-o într'un urcior de pămînt bine astupat şi păstrează totul.

Gastr.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a noua, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a zecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 10 fascicole din publicația „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Caponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 18 August inclusiv.

Dăm acĭ şi lista premiilor:

Fascicula a 11-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Visul, de Edouard Detaille.

Presentarea luĭ Richelieu luĭ Enric IV, de Aureli.

Menageria, de Sonderland.

Ce este? de Van den Eycken.

Contemplațiunea, de Marius Stone.

La Ischia, de Traideler.

Pentru a căuta pe domnul Primar, de Benjamin Vautier.

In clasa întîia, de Hiddeman.

In clasa a treia, de Hiddeman.

Plăcerea unor copiĭ de la țară, de Scheviering.

Intr'un orăşel din Algeria, de Bridgman.

Pentru a imita pe zeĭ, de Siedmiradski.

Cavaleria din Caucas, de Roubaud.

Copilul Luther la Doamna Cotta, de Spangerbery.

Jocul De-a ascunsele la copiĭ, de Barthoḷomé.

O turmă de boĭ în cîmpiĭle Elbeĭ, de Trenzel.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 11-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos. **Inştiințăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „Tableaux célèbres".**

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Stéphane Jousselin. Yankées, fin de siècle, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
R bert de Bonnières. Lord Hyland, histoire véritable, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Comte E. de Keratry. A travers le passé. Souvenirs militaires, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
George Duruy, Ni dieu ni maître, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ	1.55
Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.85
Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité: Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme,* 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes, 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităṭĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2.25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fiecăruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă,* ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatorie; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĬ"
No. 2917
Acest bon detaşat şi expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi e ste valabil pînă la 18 August inclusiv.

Ilustrațiĭ nouĭ

Astă-zĭ am primit în Sala noastră o nouă fascioulă ilustrată intitulată „Le panorama", Le président de la republique française" No. 1 *Au palais de l'Elysées,* Fascicolele 2 şi 3 din această publicațiue vor fi consacrate **Voyagiuluĭ în Rusia.**

Prima fascicolă coprinde următoarele vederĭ:

Preşedintele republiceĭ franceze în cabinetul săŭ.

Odaĭa de culcare a preşedinteluĭ.

Plimbarea matinală în pădure.

D. Felix Faure şi D-ra Lucie Faure în grădina Elysée.

Cabinetul de lucru al Preşedinteluĭ.

Dejunul Preşedinteluĭ.

Preşedintele în ținuta oficială.

Sala mare transformată în sală de mîncare.

Primirea ambasadorilor din Maroc.

Salonul D-reĭ Lucie Faure.

Sala de biliard de la Elyseu.

Sala de primire.

Un colț al salonuluĭ.

Consiliuluĭ de miniştriĭ, şi alte micĭ vederĭ foarte frumos reproduse.

Prețul fascicoluleĭ e de 70 banĭ.

Exposiția din Paris de la 1900

La 1 August a. cor. a început abonamentele pentru ceĭ ce doresc să meargă la **Exposiția din Paris.**

Primele cotisațiunĭ fiind prea micĭ s'a luat dispozițiunĭ de a se primi abonamente pe 3 lunĭ înainte, adică pentru ceĭ ce vor dori să meargă cu clasa I depun pentru treĭ lunĭ 9 leĭ, ear pentru clasa II depun pentru treĭ lunĭ 6 leĭ.

După plata acesteĭ sume se liberează biletele de abonament.

Abonamentele se fac la agentul general D. Ştefan Bădescu, str. Primăvereĭ 48 şi la *sala noastră de depeşĭ.*

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

PRIMĂRIA COMUNEĬ URBANE SINAIA

Publicațiune

Comform decisiuneĭ consiliuluĭ aceste̦ĭ Urbe, No. 69/97. Sub-semnatul publică spre generala cunoştință a tuturor D-lor Inginerĭ şi Architecțĭ carĭ ar fi doritorĭ a se angaja cu facerea planurilor şi proĭectelor următoare, necesare înfrumusețăreĭ acestuĭ oraş adică: Planul pentru transformarea Cazărmeĭ Dorobanților ce s'a cumpărat de comună în local de şcoală, planul general al cimitiruluĭ Uman împărțit pe clase care va conține tóte necesarele unuĭ cimitir model, planul pentru reformarea localuluĭ de Primărie, Poliție, Cazarma gardiştilor poliției, facerea uneĭ cazarme şi remise de incendiu, planul pentru construirea a două latrine în piața veche din acest oraşiŭ, planul pentru facerea în oraşiŭ a 4 pisóre sistematice, facerea de proĭecte pentru noĭ şosele, podurĭ şi podețe, pavarea trotuarelor şi stradelor din oraşiu cu peatră şi basalt şi planul pentru construirea unuĭ local de şcoală în cătunul Isvorul această Urbă, se bine-voĭască a presenta ofertele D-lor în timpul cel maĭ scurt posibil Primărieĭ.

Primar, **G. Ionescu**
Secretar, **I. Butescu**

No. 1281. 1897 August 12. 66—1

INŞTIINȚARE

In urma încuviințăreĭ D-luĭ preşedinte aĭ tribunaluluĭ Ilfov secția II-a civilo-corecțională cu adresa No. 11125 şi conform jurnaluluĭ încheiat tot de acel tribunal sub No. 2773 şi 2781 din 1897 se aduce la cunoştința generală că în ziua de **2 Septembrie 1897** orele 11 dim. se va ține licitație în pretoriul tribunaluluĭ Ilfov pentru darea spre tăere a pădureĭ de pe moşia **Crevedia-Mare** ce aparține de comuna Crevedia-Mare din *județul Vlaşca, plasa Neajlov-Clavacioc* averea moştenitorilor defunctuluĭ C. Adam.

Pădurea se compune din 2 trupurĭ şi se dă spre tăere afară de zăvoae şi pădurea de anin.

Condițiunile se pot vedea în regulamentul pentru exploatarea pădurilor pe periodul cu începere de la 1 Septembrie 1896, publicat în Monitorul oficial No. 80 din 11 Iulie 1896, Art. No. 2. 3. 4. 6. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 43. 46. 47.

Condițiunele de arendare se pot vedea la D. Gheorghe Ioanițescu, calea Griviței No. 101. 1684—12

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda